

ANG**Bayan**

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Espesyal na Isyu
Abril 14, 2009
www.philippinerevolution.net

Pambungad

Mga pangkasaysayang pagdiriwang

Inilalabas ng *Ang Bayan* ang espesyal na isyung ito bilang bahagi ng pagdiriwang ng ika-40 anibersaryo ng Partido Komunista ng Pilipinas (PKP) at Bagong Hukbong Bayan (BHB). Tinatalunton sa espesyal na isyung ito ang kasaysayan ng PKP at ng rebolusyonaryong kilusan ng mamamayan mula dekada 1960 sa layuning magkaroon ng mas malalimang pag-unawa sa kasalukuyang itinatakbo, mga tungkulin at perspektiba ng rebolusyong Pilipino.

Ang espesyal na isyung ito ay nagsilbi ring ambag ng PKP sa pagdiriwang sa ika-50 taon ng rebolusyonaryong pakikibaka ng pangulong tagapagtatag ng PKP na si Kasamang Jose Ma. Sison, isa sa pinakakilala at pangunahing proleta-ryong rebolusyonaryong lider sa Pilipinas at sa buong daigdig. Ang rebolusyonaryong kasaysayan ni Kasamang Sison ay nakahabi na sa kasaysayan ng PKP at rebolusyong Pilipino. Hindi maitatatwa ang mahalagang papel na ginampanan at patuloy na ginagampanan niya sa pagsusulong ng rebolusyonaryong pakikibaka ng sambayanan.

Ang espesyal na isyung ito ay maaaring magsilbing karagdagang materyal para sa masaklaw na pag-aaral sa kasaysayan ng PKP. Mula rito ay maaaring pag-aralan ang iba pang mga dokumento at babasahin upang mas malalimang pag-aralan ang iba't ibang kabanata ng kasaysayan ng PKP.

Ang mga unang taon ng muling tatag na Partido

Katatatag pa lamang muli ng Partido Komunista na Pilipinas noong Disyembre 26, 1968 ay agad na itong nagkamit ng maniningning na tagumpay sa larangan ng ideolohiya, pulitika at organisasyon.

Pinakamalaki sa mga ito ang pursigidong pagtatakwil sa modernong rebisyunismo ng mga Lava at pagtataguyod at paggamit sa Marxismo-Leninismo-Kaisipang Mao Zedong (MLKMZ) bilang teoretikong gabay ng Partido, ang matalas at malalim na kritika sa kasaysayan at lipunang Pilipino, at ang paglilinaw sa linya ng pambansa-demokratikong rebolusyon, kabilang na ang makauring linya, mga tungkulin at mga pamamaraan nito.

Bago ito, lubusan nang naging burgis, inutil at abusado sa mamamayan ang lumang partido na binulok ng modernong rebisyunismo. Ang lumang hukbong bayan na dating pinamumunuan nito ay naging mga pangkatin na lamang ng mga bandidong lagalag.

Paghahanda ng muling pagtatatag ng Partido

Mula sa loob ng lumang partido, nagpunyagi ang mga proletaryong rebolusyonaryo sa pangunguna ni Kasamang Jose Ma. Sison. Nakapaloob siya noon sa Komiteng Tagapagpaganap nito. Noon pang maagang bahagi ng dekada 1960, puspusan nang

isinusulong nina Kasamang Sison at mga abanteng elemento sa kilusang manggagawa at kabataan ang anti-imperyalista at antipyudal na linya at kilusan sa hanay ng mamamayan.

Itinatag ni Kasamang Sison noong 1964 ang Kabataang Makabayan. Pinangunahan noon ng KM ang malalaking demonstrasyon sa Kamaynilaan laban sa mabangis na kontra-rebolusyonaryong gera ng imperyalismong US sa Vietnam.

Ilang taon bago ito, itinayo ni Kasamang Sison ang Student Cultural Association of UP (SCAUP) na nagpalaganap ng mga pag-aaral at talakayan sa Marxismo-Leninismo at sa pambansa-demokratikong rebolusyon.

Nagluwal at nagpaunlad ang organisasyong ito ng maraming proletaryong rebolusyonaryo mula sa mga estudyante ng UP.

Tuluy-tuloy si Kasamang Sison na nagsulat at nagsalita sa mga porum ng mga komprehensibo at matatalas na mga artikulo kaugnay ng pakikibaka para sa pambansang demokrasya at gumampan ng namumunong papel sa kilusang manggagawa at kabataan at sa malawakang nagkakaisang prente.

Itinulak noon ni Kasamang Sison ang pangangailangang magbali-lik-aral sa kasaysayan, mag-aral ng Marxismo-Leninismo at magpuna sa mga kamalian.

Pinagtibay ng Komiteng Tagapagpaganap ng Partido ang kanyang mungkahi noon pang 1964 na gumawa ng paglalagom ng karanasan ng Partido mula pa sa pagtatatag nito noong 1930. Nagsumite siya ng pangkalahatang ulat noong 1966 na naglalaman ng pagsusuri sa umiiral na kalagayan sa bansa at daigdig, pagpuna sa mga kamalian ng sunud-sunod na pamunuan ng Partido at paglilinaw ng mga rebolusyonaryong tungkulin. Pero sinupil at isinaisantabi lamang ito ng pamunuan ng Partido at ginawa pa siyang target ng mga paninira.

Sa harap ng pagtanggap ng mga Lava na mapuna ang kanilang naging mga pagkakamali, napwersa sina Kasamang Sison at iba pang proletaryong rebolusyonaryo na lubusang kumalas noong 1967 mula sa lubos nang nabulok at patay nang partido. Inilunsad nina Kasamang Sison ang isang puspusang kampanya ng pagpuna at pagtatakwil sa mga traydor na rebisyunistang Lava na humantong sa muling

pagtatatag ng partido komunista noong Disyembre 26, 1968.

Muling pagtatatag ng PKP

Ang paghahanda sa muling pagtatatag ng Partido ay dumaan sa masinsing proseso ng konsolidasyon, pangunahin na ang pag-aaral sa MLKMZ at paglalapat nito sa mga teoretikal at praktikal na usapin sa pagsusulong ng rebolusyong Pilipino. Nagsanay ng mga kadre at nakipagkonsultahan sa mga napauunlad na aktibistang masa. Inihanda ang borador ng mga dokumento ng muling pagtatatag at pinaikot ang mga ito.

Idinaos ang kongreso ng muling pagtatatag ng Partido sa Barangay Dulacac, Alaminos, Pangasinan. Pormal itong itinanghal noong Disyembre 26, 1968. Labing-isa lahat ang delegado sa Unang Kongreso ng PKP na bukod kay Kasamang Sison ay dinaluhan nina Carlos del Rosario, Arthur Garcia at iba pa. Nahalal sa Unang Kongreso si Kasamang Sison (na gumagamit noon ng pangalan-sa-pakikibaka na Amado Guerrero) bilang Tagapangulo ng Komite Sentral. Noong panahong iyon, ang PKP ay nagtatamasa na ng suporta ng ilandaang aktibistang masa at may baseng masa sa kalunsuran na kinabibilangan ng 15,000 manggagawa at kabataan.

Sa gabay ng MLKMZ, malalim na pinag-aralan at sinuri ang kasaysayan at katangian ng lipunang Pilipino at itinakda ang pangkalahatang linya ng demokratikong rebolusyong bayan bilang una sa dalawang yugtong rebolusyong Pilipino. Pangunahing naglinaw ng mga ito ang akdang *Lipunan at Rebolusyong Pilipino* at iba pang mga sulatin ni Amado Guerrero.

Pinalaganap sa mga kasapi ng Partido at mga aktibistang masa ang mga sulatin ni Tagapangulong Mao kabilang ang *Limang Gintong Silahis*, isang koleksyon ng mga sa-

 <p>Espesyal na Isyu Abril 14, 2009</p> <p>Ang <i>Ang Bayan</i> ay inilalabas sa wikang Pilipino, Bisaya, Iloko, Hiligaynon, Waray at Ingles.</p> <p>Maaari itong i-download mula sa Philippine Revolution Web Central na matatagpuan sa:</p> <p>www.philippinerevolution.net</p> <p>Tumatanggap ang <i>Ang Bayan</i> ng mga kontribusyon sa anyo ng mga artikulo at balita. Hinihikayat din ang mga mambabasa na magpaabot ng mga puna at rekomendasyon sa ikauunlad ng ating pahayagan. Maaabot kami sa pamamagitan ng email sa: angbayan@yahoo.com</p>	
Nilalaman	
Pambungad	1
Ang unang mga taon ng muling pagtatatag ng Partido at panibagong pagsulong ng rebolusyong Pilipino	1
Tatlong akda ni Amado Guerrero	7
Ang Ikalawang Dakilang Pagwawasto	9
Jose Maria Sison: Gabay ng Rebolusyong Pilipino	12
Pasistang desperasyon ng kaaway at rebolusyonaryong paglaban ng bayan	16
Pagwawasto, pagsulong at mga hamon	19
Mga ambag sa pandaigdigang kilusang komunista	22
Ang <i>Ang Bayan</i> ay inilalathala dalawang beses bawat buwan ng Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas	

naysay na nagsilbing inspirasyon sa kampanyang “Paglingkuran ang sambayanan!” at nagpalaganap ng diwang aktibista para sa mamamayan. Pinalaganap din ang mga akda ng mga dakiling gurong komunista na sina Karl Marx, Friedrich Engels, Vladimir Ilyich Lenin at Josef Stalin. Kaagad na isinalin at ipinamahagi ang mga ito sa wikang Pilipino upang mas mabilis at lubusang masapol ng malawak na kasapian ng Partido ang Marxista-Leninistang paninindigan, pananaw at pamamaraan.

Bilang bahagi ng patuloy na pagbaka sa modernong rebisyunismo, inilabas ng Komite Sentral ang *Ulat Hinggil sa Propaganda ng mga Lava para sa Rebisyunismo at Pasisimo* para pasinungalingan ang mga bulaang pahayag ng mga Lava at ilantad ang kanilang pagiging mga pasistang papet ng sosyal-imperyalismong Soviet at ng pangkating US-Marcos.

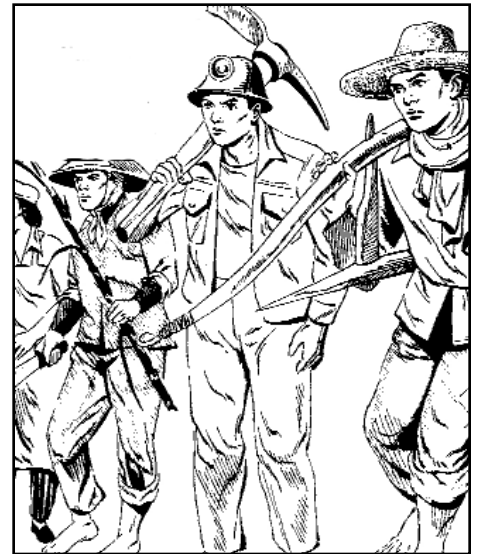
Pinalaganap ang mga dokumento ng muling pagtatatag ng Partido at pagbubuo ng Bagong Hukbong Bayan, ang mga ulat pampulitika ng Kawanihang Pampulitika at ang mga pahayag at komentaryo hinggil sa maiinit na isyung pambansa at pandaigdig. Inilabas din ang mga ito sa popular na anyo sa *Ang Bayan*, ang pampulitikang pahayagan ng Komite Sentral. Naglabas din ng mga pahayag at manipesto at iba pang anyo ng rebolusyonaryong propaganda ang mga organo ng Partido, BHB at mga organisasyong masa sa iba’t ibang antas.

Itinakda noong 1970 ang tatlong antas na kursong pang-edukasyon sa Partido: primarya, intermedya at abante. Mula noong 1971 ay ibayong sumigla ang mga paralaran ng Partido. Malawak na lumaganap ang mga rebolusyonaryong babasahin. Mula sa ilandaang inilalabas ng Palimbagang Sentral, umabot ito sa 10,000 ko-

pya ng bawat publikasyon. Mas masigla pa ang propaganda kung bibilangin pati ang mga pahayagan at manipestong inilabas ng iba’t ibang demokratikong organisasyong masa at maging ng masmidya at mga pahayagan sa mga paralaran at iba pang institusyong kinikilusan ng mga aktibista at impluwensyado ng Partido. Pinasigla ang pagsasalin ng mga rebolusyonaryong babasahin tungong Pilipino at iba pang mayor na lenggwahe.

Lumaki ang kasapian ng Partido mula iilampu noong 1969 tungong ilang daan noong 1970 at 1971 hanggang di bababa sa 2,000 nang ilabas ang tatlong-taong paglalamang nito noong Marso 1973. Noong katapusan ng 1972, umabot sa 55% ng kasapian ng Partido ang nasa kanayunan at nagsusulong ng armadong pakikibaka at 45% ang nasa Maynila-Rizal at mga lunsod sa iba pang rehiyon. Sa panahong ito ay nagsisimula nang lumaki ang proporsyon ng kasapian mula sa masang magsasaka. Nakita na kailangang-kailangan pang palakihin ang proporsyon ng mga galing sa uring manggagawa. Limampu’t tatlong porsyento (53%) noon ang nagmula sa uring magsasaka, 4% ang nagmula sa uring manggagawa at 43% ang nagmula sa uring petiburgesya.

Noong simula ay napigilan ang mas mabilis na paglawak ng kasapian ng Partido dahil sa problema ng sektaryanismo. Ilang libong abanteng aktibista mula sa kanayunan at kalunsuran ang hindi pa rin nirerekluta sa Partido. Itinakda sa Ikalawang Plenum ng Komite Sentral ang patakaran ng mapangahas na pagpapalawak ng Partido nang walang palulusutin na kahit isang di kanais-nais na elemento. Naglabas ng Gabay sa Organisasyon at Balangkas ng Pag-uulat na nagtakda kung papaano sistematikong bubuuin ang organisasyon ng Par-

tido sa iba’t ibang antas at sektor kapwa sa kanayunan at kalunsuran.

Sinimulan ang pagbubuo ng mga rehiyunal na organisasyon ng Partido. Ang pinakamalalakas noong rehiyunal na organisasyon ay nasa Northern Luzon, Manila-Rizal, Central Luzon at Southern Luzon, kung saan matatagpuan ang 30% ng kasapian ng Partido. Napunuan na rin noon ang mga pambansang organong istap.

Paglulunsad ng armadong rebolusyon

Kagyat makaraan ang muling pagtatatag ng Partido, umugnay ang pamunuan nito sa mahuhusay pang labi ng lumang hukbong bayan na may laking 80,000 baseng masa sa ikalawang distrito ng Tarlac. Noong Marso 29, 1969, sa ika-27 anibersaryo ng pagtatatag ng Hukbong Bayan Laban sa Hapon, itinatag ang Bagong Hukbong Bayan at binuo ang mga alituntunin nito. Animnapung (60) Pulang mandirigma na mayroon lamang siyam na awtomatikong riple at 25 mabababang kalibreng riple at mga pistola ang pinagsimulan nito.

Inilunsad ang pagwawasto sa mga kamalian ng mga rebisyunistang pangkating Lava at mga armadong pwersa nilang naging mga bandidong lagalag na lamang.

Matyaga rin nilang inilunsad ang gawaing rekoberi sa mga nawasak na dating rebolusyonaryong baseng masa sa Central Luzon.

Mabilis lumawak ang BHB mula sa pagbabase sa isang bahagi lamang ng Central Luzon. Kaagad naglunsad ng mga pagsasanay ng mga pwersang idedeploy sa Northern Luzon, Southern Luzon at Visayas. Ang unang mga nakapagtapos ay ipinadala sa Isabela, mabilis na nakaugat sa masa at nakapagtatag doon ng malawak na rebolusyonaryong baseng masa na umabot nang 300,000 noong 1972, at mula roon ay agad pa silang nakapagpalawak sa mga prubinsya ng Nueva Vizcaya at Quirino sa Cagayan Valley at sa prubinsya ng Ifugao sa Cordillera.

Makaraan ang tatlong taon, mayroon nang 72 regular na iskwad ang BHB na kinabibilangan ng 800 buong-panahong pwersang armado ng modernong mga sandata. Mayroon noong sampung regular na platun at dalawang regular na kumpanya. Sa lahat ng rehiyon ay may mga kadreng nakatapos na ng pulitiko-militar na pagsasanay. Kabilang sa armadong lakas ng BHB di lamang ang mga regular na mandirigma nito kundi 1,500 pang lokal na mandirigmang gerilya na kalakha'y armado ng mga paltik at mga 16,000 milisyang bayan na armado ng paltik at mga katutubong sandata.

Nakapagdulot noon ang BHB ng 1,700 kaswalti sa kaaway sa pamamagitan ng mga operasyong aresto, ambus, reyd, sabotahe at iba pa. Walong daan sa mga ito ay napatay o kaya'y malubhang nasugatan sa mga labanan. Nilipol din ang mga impormer, despotikong panginoong maylupa at masasamang elemento. May mga sinalakay na malalaking instalasyong militar ng US at AFP tulad ng gusali ng JUSMAG sa Quezon City at mga *command post* ng Task Force Lawin

sa Central Luzon at Northern Luzon.

Naglunsad rin ng gawain sa hanay ng kaaway na hukbo. Tampok na bunga nito ang pagsanib sa BHB ng dalawang upisyal ng AFP. Nireyd ang Philippine Military Academy sa tulong ng naturang mga upisyal na galing dito, at nilimas ang armori nito. Winasak ang anim na sasakyang panghimpapawid ng kaaway, kabilang ang limang helikopter, mga trak, dyip at *armored car* ng AFP, mga gamit pangkomunikasyon at iba pang suplay militar.

Pagpupundar ng baseng masa

Sa unang tatlong taon, naitayo ng Partido at BHB sa kanayunan ang 735 pansamantalang komiteng pang-organisa (KP) sa baryo at 60 ganap na komiteng rebolusyonaryo sa baryo (KRB). Saklaw noon ng mga KRB ang 400,000 baseng masa sa 18 prubinsya: pito sa Northern Luzon, lima sa Central Luzon, apat sa Southern Luzon at dalawa sa Western Visayas.

Ang mahigpit na pagkakaisa ng Partido at disiplina ng mga myembro nito ang naging batayan ng kakayahan nitong makapagpalawak ng hanay nito at makapagdepensa kahit sa harap ng matitinding kampanya ng kaaway para wasakin ito. Sa unang tatlong taon pa lamang ay napangibabawan ng Partido at mga pwersang pinamumunuan nito ang ilang kampanya ng pagkubkob at pagsupil.

Gayunman, dumanas ang mga ito ng matitinding pinsala dahil sa mga tampok na kahinaan. Pangunahin dito ang lantay-militar na pananaw, ang adelantadong pagkonsentra ng pwersa at ang wala-sa-panahon at maling konsepto ng pagtatayo ng "baseng purok."

Sa mga unang tatlong taon ng BHB, dumanas ng mga pinsala ang mga yunit nitong naglantad sa iba't ibang lugar na dala-dala ang

armas kahit wala pang naunang paggagawaing masa. Mas marami pang mga kapinsalaan mula 1970 ang idinulot ng masyadong napaa-gang matataas na konsentrasyon ng pwersa at kaisipang "kutangbundok."

Nalipol noong 1970 ang isang kumpanyang BHB na adelantadong itinayo at naglagi sa manipis na sukal ng Tarlac-Zambales. Nalipol din ang isang kumpanyang pilit na itinayo kahit kulang ang armas sa Nueva Vizcaya noong 1973.

Noong 1974, mabilis na lumaki at lumawak tungong lakas-kumpanya ang BHB sa Sorsogon sa pamamagitan ng matagumpay na serye ng mga taktikal na opensiba. Subalit dahil sa maling pagkonsentra sa pilit na itinayong artipisyal na "baseng purok," nalipol ito nang makubkob at mapilitang depensahan ang sarili sa isang hiwalay na "kutang bundok."

Pinakamalala ang pinsala at matitinding kahirapang dinanas ng dalawang kumpanya ng hukbong bayan na nagpilit manatili sa kikitiran ng kagubatan ng Isabela noong 1972-76 sa kabila ng malaking kampanya noon ng kaaway ng pagkubkob, pagpapalikas ng masa at pagdedeklara ng lugar na "free

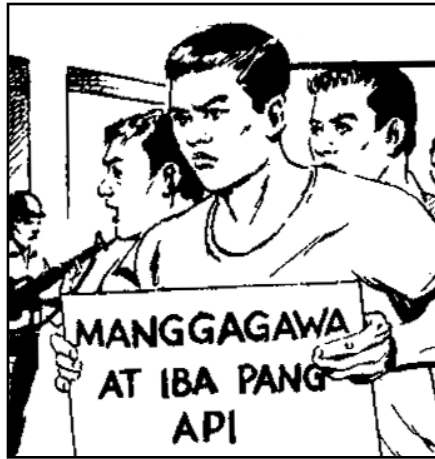
fire zone." Ito ay sa kabila ng paa-bot ng Komite Sentral na bumaling sa mas maliit na yunit, alpasan ang pagkubkob ng kaaway at lumipat sa prubinsya ng Cagayan kung saan mas makapal ang populasyon, malawak ang maniobrahan at mahina at manipis ang latag ng kaaway.

Ang mga aral at paglilinaw sa iba't ibang aspeto ng pagsusulong ng digmang bayan, pagtatayo ng hukbong bayan, pagtatatag ng baseng masa at mga kaakibat at iba pang rebolusyonaryong gawain ang nilaman ng mga akdang isinulat ni Kasamang Amado Guerrero na Ang mga Partikular na Katangian ng Ating Digmang Bayan (noong 1974) at Ang Mahigpit Nating mga Tungkulin (noong 1976)

Ligal na demokratikong kilusan sa kalunsuran

Sa pamumuno ng Partido, mabilis na kumalat ang apoy ng bagong demokratikong rebolusyon, laluna sa kalunsuran. Ilang araw at linggo pa lamang mula nang muling itatag ang Partido, pinangunahan ng mga kadre at kasapi nito at ng mga pambansa-demokratikong aktibista ang malawakang propaganda-ahitasyon, pag-oorganisa at pagmomobilisa ng mamamayan, pangunahin na mga kabataan, estudyante, manggagawa at maralita ng lunsod. Pagpasok ng 1970, rumagasa na ang mga rali at iba pang pakikibaka sa mga lansangan, paralaran, pagawaan, komunidad, plaza at iba pang lugar

Isa sa mga naging tampok na pagkilos ang rali na humantong sa tinaguriang "Labanan sa Mendiola." Ang rali ay inilunsad noong Enero 30, 1970 laban sa plano ni Marcos na manatili sa poder sa pamamagitan ng pagbabago sa reaksyunaryong konstitusyon. Makaraan silang mapaatras ng mga pulis sa pagrarali sa harap ng Kongreso, nagtungo ang libu-libong estud-

yante, manggagawa, maralita ng lunsod, magsasaka at ibang sektor sa Mendiola. Hinarang at inatake sila ng mga pwersang militar at pulis. Lumaban ang mga raliyista. Tumagal ito nang ilang oras at inabot hanggang gabi. Nabuwag lamang ang demonstrasyon makaraang marami nang mga raliyista ang nasugatan at inaresto. Subalit patuloy itong nagsilbing inspirasyon sa marami pang rali sa Kamaynilaan at buong bansa.

Sa susunod na dalawang buwan, halos linggu-linggo ay may mga martsa at demonstrasyon laban sa rehimeng US-Marcos. Umabot sa 50,000 hanggang 100,000 ang lumahok sa mga ito. Kapag hindi nagrarali, ang daanlibong aktibista ay naglulunsad ng mga pag-aaral, pagpukaw at pag-oorganisa sa masa. Ang Kabataang Makabayan ay mabilis na sumaklaw sa buong bansa. Maramihang lumitaw ang mga pambansa-demokratikong organisasyong masa sa iba't ibang demokratikong sektor ng mamamayan hanggang sa mga prubinsya. Nagsilbi silang makinarya para ipunla ang pambansa-demokratikong rebolusyon at di natutuyuang balon ng mga kadre ng Partido, BHB at rebolusyonaryong kilusan.

Pagpataw ng batas militar at paglaban ng mamamayan

Takot na takot si Marcos sa rumaragasang mga kilos-protesta, sa

paglaki ng mga demokratikong organisasyong masa sa kalunsuran at paglakas ng armadong rebolusyonaryong kilusan sa kanayunan. Sa tangkang masugpo ang mga ito at bigyang-katwiran ang pagpapataw ng ganap na batas militar, pinasabugan niya ng mga granada ang miting de abanse ng oposisyunistang Liberal Party sa Plaza Miranda noong Agosto 21, 1971. Agad niyang pinagbintangan ang Partido Komunista at sinuspinde ang *writ of habeas corpus*. Agad ring pina-reyd ni Marcos ang mga himpilan ng mga demokratikong organisasyong masa at ipinaaresto ang mga lider at mga naabutang myembro ng mga ito.

Tuluyang ipinataw ni Marcos ang batas militar noong Setyembre 21, 1972, isang hakbangin na itinuring ng Partido bilang tanda ng paghina at desperasyon ng rehimeng US-Marcos at buong naghaharing sistema at ng kawalan nito ng kakayahang makapaghari sa dating paraan. Ibayong tumindi ang krisis pampulitika sa ilalim ng tahasang pasistang paghahari. Lalong uminam ang kalagayan para sa pagrerebolusyon.

Ang malawak na masa ng sam-bayanan ang pinakanagdusa sa mga hambalos ng pasistang kontra-rebolusyon ng papet na diktadura. Mahigit 95% ng mga biktima ng pasismo ng batas militar ay mga karaniwang mamamayan. Daan-daang libo ang nabiktima ng direktang pisikal na pang-aabuso.

Sinupil ang mga saligang demokratikong karapatan. Ipinagbawal ang mga organisasyong masa at ang kritikal na mga pahayagan. Pinagkaitan ang mga manggagawa ng karapatang magwelga, binuwag ang mga pahayagan at konseho ng mga mag-aaral at sinupil ang karapatan ng mamamayan na organisahin ang sarili. Ang mga demokratikong organisasyon ay kumilos at lumaban sa paraang lihim. Marami

ang nagtungo sa kanayunan at sumanib sa armadong rebolusyon. Sa pagsasara ni Marcos ng mga malayang pahayagan at paglalabas na lamang ng mga maka-diktadurang pahayagan, nagtulungan ang mga rebolusyonaryong mamamahayag sa paglalabas at pagpapalaganap ng *Balita ng Malayang Pilipinas*. Lumaganap ang marami pang lihim na pahayagang kritikal sa pasistang diktadura. Umunlad pa sa hinaharap ang mga hayag at ligal na paraan ng pag-oorganisa at paglaban sa diktadura.

Lalong lumawak at bumangis ang hidwaan sa hanay ng mga reaksyunaryo. Pinawi ng pasistang diktador na si Marcos ang dating relatibong payapang hatian ng iba't ibang paksyon ng naghaharing uri sa kapangyarihan at mga rekursu. Isinaisantabi na niya ang halos lahat ng pagbabalatkayo. Binuwag niya ang mga institusyon ng demokrasyang burgis. Dinahas niya at inagawan ng kayamanan ang kanyang mga karibal sa pulitika at sinarhan niya ang lahat ng mapayapang daluyan para makabahagi sila sa poder pampulitika.

Sa harap ng tahasang pasistang paghahari, walang ibang nasulungan ang mamamayan at iba pang oposisyon sa pasistang diktadura kundi ang paglaban. Mula sa mga panaka-nakang pagkalat ng mga polyeto at mga raling iglap sa matataong lansangan, plasa, palengke sa unang dalawang taon ng diktadura, nagsimula sa maliliit at hiwa-hiwalay hanggang naging malalaki at dramatiko ang mga organisadong kilos-protesta at hayagang pag-oorganisa at pagsuway sa pasistang diktadura.

Sa ilalim ng pasistang diktadura, dumami at mabilis na lumawak ang mga lihim na rebolusyonaryong organisasyong masa sa iba't ibang sektor ng mamamayan sa pamumuno ng Partido. Noong Abril 24, 1973, itinatag ang National Democratic Front, isang alyansang organisasyon na kinabibilangan ng Partido Komunista ng Pilipinas, Bagong Hukbong Bayan at iba't ibang lihim na rebolusyonaryong organisasyong masa.

Pumutok ang welga ng mga manggagawa sa Distileria La Tondeña noong 1974 na sumuway sa pagbabawal na magwelga. Sinabayan ito ng malaking pagtitipon sa simbahan ng Binondo at martsa ng mga nagtipon doon para sumuporta sa welga. Lumaganap sa mga sumunod na buwan ang mga welga sa abot 300 empresa sa buong bansa. Sa mga komunidad ng mga maralita ng lunsod, naglunsad ng mga protesta laban sa pagsosona ng militar at pulisya.

Noong 1977, lumaganap ang mga kilos-protesta ng mga estudyante laban sa pagtataas ng presyo ng matrikula at para igiit ang kaniyang mga demokratikong karapatan kabilang ang pagbabalik ng mga konseho at pahayagan ng mga estudyante. Kinagabihan ng halalan para sa Interim Batasang Pambansa noong Abril 6, 1978 na tiyak na garapalang dadayain ni Marcos, du-

magundong ang malawakang *noise barrage*. Humugos sa halos lahat ng lansangan ang milyun-milyong mamamayan sa buong Metro Manila.

Noong dekada 1980, ibayong sumulong ang kilusang protesta sa Metro Manila at iba pang syudad sa buong bansa. Lumaganap ang anti-imperyalista, tunay at progresibong unyonismo na puspusing nagsulong mga militanteng pangkabuhayan at pampulitikang pakikibaka ng mga manggagawa. Lumawak ang patriyotiko, demokratiko at progresibong kilusan ng kabataan at mga estudyante na nagsusulong ng mga demokratikong reporma at ng kanilang antipasista, antipyudal at anti-imperyalista propaganda.

Sumigla maging ang mga hayag na pagkilos ng mga magsasaka kapwa sa kanayunan at sa kabayanan at kalunsuran. Sa kabila ng pagmasaker ng ilang kalahok sa malaking rali-martsa sa Daet, Camarines Norte noong 1981, patuloy na nagdaos ng katulad ng mga pagkilos ang mga magsasaka.

Lumaganap ang mga hayag na pahayagan, tulad ng *Signs of the Times* at *We Forum*, na matapang na bumabatikos sa pasistang diktadura at naglalabas ng tunay na mga balita. Mula nang patayin ng mga tauhan ni Marcos ang nangunang burgis sa oposisyunistang si Ninoy Aquino noong Agosto 1983 hanggang sa pagbagsak ni Marcos noong Pebrero 1986, sumambulat ang walang tigil na matatapang at papalaking mga kilos-protesta ng mamamayan laban sa pasistang diktadura. Ang mga pagkilos na ito ay umabot sa ruok noong Pebrero 22-25, 1986 at tuluyang nagpabagsak sa pasistang diktadura.

Ibayong lumakas at lumawak ang Partido at armadong rebolusyonaryong kilusan sa harap ng mga atake at kahayupan ng pasistang diktadurang Marcos. Ang pa-

sistang diktadura ang siyang lumabas na pinakamalaking rekruter ng BHB. Sa halip na makapagpapataw ng "kaayusan at kapaayapaan," lalo lamang nitong ginatungan ang apoy ng armadong paglaban.

Noong 1977, mayroon lamang 1,000 malalakas na riple ang BHB. Noong 1979, dumalas at lumawak ang mga laking-platung taktikal na opensiba ng hukbong bayan. Ang laking-kumpanyang mga taktikal na opensibang sinimulang ilunsad sa ilang rehiyon noong 1981 ay lumaganap noong 1983 at nakapagparami ng malalakas na riple ng BHB tungong 5,000.

Masigla at malawak na tinugunan ng mga kadre at aktibistang di na makakilos sa hayag sa kalunsuran ang panawagan ng Partido na tumungo sa mga sona at larangang gerilya at lumahok sa armadong pakikibaka sa kanayunan. Kung saan wala pang mga sonang gerilya, masigasig at mapanlikha silang naginisyatiba sa pagtatatag ng mga ito ayon sa pangkalahatang atas ng Partido.

Sa Mindanao, ang mga pang-aabuso at kalupitan ng pasistang diktadurang Marcos ang siya ring gumatong sa armadong pakikibaka ng Bangsamoro laban sa pambansang pang-aapi at para sa pagpapasya-sa-sarili. Nagkaisa ang rebolusyonaryong pwersa sa pamumuno ng Partido at ang mga rebolusyonaryong pwersa ng Bangsamoro sa paglaban sa komun na kaaway. Nagsilbi ang pakikibaka ng Bangsamoro na di tuwirang suporta sa rebolusyonaryong armadong pakikibaka ng BHB dahil hinigop nito ang malaking pwersa ng AFP at niluwagan ang malaking bahagi ng bansa para sa pagpapalawak ng Pulang hukbo. **AB**

Tatlong pangunahing akda ni Kasamang Amado Guerrero

Kabilang sa pinakamahahalagang dokumento ng Partido Komunista ng Pilipinas ang tatlong pangunahing akda ni Kasamang Amado Guerrero (pangalan sa pakikibaka ni Kasamang Jose Ma. Sison), Tagapangulo ng Komite Sentral noong 1968-1977. Ito ang librong *Lipunang Pilipino* (LRP), "Mga Partikular na Katangian ng Digmang Bayan sa Pilipinas," at "Mahalaga Nating mga Tungkulin."

Hindi mapasusubalian ang naging malaking kontribusyon ng mga akdang ito sa panahon ng pagpupundar ng PKP at pagsusulong ng armadong rebolusyon mula sa panahon ng kamusmusan nito hanggang sa kasalukuyan. Bukod sa Ingles at Pilipino, ang mga akdang ito ay isinalin na rin sa lahat ng mayor na wika sa Pilipinas at ilan pang dayong wika.

Ang tatlong akda na ito ni Kasamang Amado Guerrero ay patuloy na nagsisilbing pangunahing mga sanggunian ng mga kadre at kasapi ng PKP, mga Pulang mandirigma at daan-daan libong aktibista, laluna sa mga unang taon ng bagong-tatag na Partido at pagpapasikad ng pambansa-demokratikong rebolusyon.

Noong Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto (1992-1998), malaki ang naitulong ng pagbabalik-aral sa mga akdang ito para

mailinaw ang pangangailangang iwaksi ang magkakambal na "Kaliwa" at Kanang oportunistang linya na nagbunsod ng pagtungo sa adelantadong regularisasyon, adbenaturismong militar at insureksyunismong lunsod sa isang banda, at sa parlamentarismo, repormismo at NGOismo sa kabilang banda, na pangawang puminsala sa rebolusyonaryong kilusan noong kalakhan ng dekada 1980.

Ang LRP ay maningning na halimbawa ng makauring pagsusuri sa pag-aaral ng kasaysayan at katangian ng lipunang Pilipino. Malalim na nagsuri ito sa pangkahalatan at partikular na materyal na kundisyon ng lipunan at rebolusyon sa bansa. Ipinabatid ng LRP sa mga mambabasa at mag-aaral ang prinsipyang aplikasyon ng Marxismo-Leninismo-Maoismo sa kongkretong kalagayan ng lipunan at rebolusyonang Pilipino.

Milyun-milyong Pilipino ang dinala nito sa liwanag mula sa kadi-liman ng imperyalista at reaksyunaryong pambabaluktot sa kasaysayan. Sa mga unang taon pa lamang ng paglabas nito, nagsilbing gabay ito sa pagmumulat ng libu-libong aktibista at nag-udyok ng sigasig nila sa pagsusulong ng dalawang-yugtong rebolusyon sa Pilipinas. Patuloy itong ginagamit na sanggunian ng mga bagong aktibista sa kanilang panimulang pag-aaral sa kasaysayan at lipunan. Ang LRP ang ginamit na saligang balangkas sa pagbubuo ng ibang mga kurso ng Pambansa-Demokratikong Paaralan.

Ang manuskrito ng LRP ay unang lumabas bilang *Philippine Crisis and Revolution* noong kata-pusan ng dekada 1960 bilang serye ng mga artikulo sa ilang pahayagan ng mga estudyante (sa *Philippine Collegian* ng University of the Philippines sa Diliman at sa *The Guidon* ng Ateneo de Manila University). Ang unang buong kopya nito ay inilathala ng Rebolusyonaryong Paaralang Mao Tse Tung noong 1970. Pinarami kapwa ang Pilipino at Ingles na bersyon nito na inilimbag sa pamamagitan ng mga makinang pang-mimeograph at de-manong v-type.

Unang nailimbag ito nang maramihan sa isang malaking imprenta sa Hongkong noong 1971 at muli noong 1972 at maramihan ding naipuslit papasok sa Pilipinas. Patunay ng nagpapatuloy na kabuluhan ng mga akdang ito, muling inilimbag ang mga ito bilang libro ng International Association of Filipino Patriots (IAFP) sa Oakland, USA. Ang ikatlo (1979) at ika-apat (1996) na edisyon nito ay may bahagya lamang na mga rebisyon at nakalakip na ang "Mga Partikular na Katangian ng Digmang Bayan sa Pilipinas" at ang "Mahalaga Nating mga Tungkulin." Sa ikalimang pagkakataon, muli itong inilimbag ng

Aklat ng Bayan noong 2006. Mayroon na ring inilabas na komiks na bersyon nito.

Lumabas naman noong Disyembre 1, 1974 ang "Mga Partikular na Katangian ng Digmang Bayan sa Pilipinas" (MPKDBP) matapos lagumin ng Komite Sentral ng PKP ang mga unang taon ng pagsusulong ng armadong rebolusyon mula 1969. Nilaman nito ang mapanuring paglalapat ng mga pangkalahatang rebolusyonaryong prinsipyo at mga tagumpay ng mga rebolusyon sa ibang bansa sa mga partikular na kundisyon ng bansang Pilipinas at sa sariling karanasan sa ilang taong pagsusulong ng bagong demokratikong rebolusyon sa ilalim ng pamumuno ng bagong tatag na PKP.

Inilinaw sa akda na ang bagong demokratikong rebolusyon ay pagpapatuloy ng demokratikong rebolusyon ngunit sa balangkas na ng proletaryo-sosyalistang rebolusyon na umusbong sapul noong unang imperyalistang digmaan sa mundo at pagtatagumpay ng dakilang sosyalistang Rebolusyong Oktubre. Inilatag nito ang estratehiya at taktika sa paglulunsad ng rebolusyonaryong digma sa kalagayan ng malawak na kanayunan sa isang malakolonyal at malapyudal na bayan na matutugunan lamang sa pamamagitan ng estratehikong linya ng pangmatagalang digmang bayan.

Dahil nagsisimula ang mga rebolusyonaryong pwersa nang maliit at unti-unting nagpapalakas, kailangang maglunsad ng pakikidigmang gerilya nang may desentralisadong operasyon sa ilalim ng sentralisadong pamunuan sa relatibong nakakalat at lumilipat-lipat na armadong pwersa, habang panna-panahong nangangailangan din ng relatibong konsentrasyon ng malaking pwersa para kubkubin at salakayin ang relatibong maliliit at kayang malipol na nakakalat

na pwersa ng kaaway.

Nayanig na ng kalalaan ng krisis ang naghaharing sistemang pampulitika at hindi na nito kayang maghari sa dating paraan kay bumaling ito sa lantarang pasistang paghahari. Sa ilalim ng pasistang paninindak ay poot na poot sa kaaway ang malawak na masa ng mamamayan at masigla nilang tinatangkilik ang pagsusulong ng digmang bayan para ibagsak ang bulok at pabagsak nang paghahari. Dahil pinaghaharian ang bansa ng iisang kapangyarihang imperyalista, malaki ang kahalagahan ng pagpapalakas ng anti-imperyalistang pakikibaka, pati na ang pagkuha ng malawak na suporta mula sa ibayong dagat na sumisimpatya sa rebolusyong Pilipino.

Mula sa mga turo nito, ipinakita sa buong mundo ng rebolusyonaryong kilusan sa Pilipinas na posibleng makapaglunsad ng digmang bayan sa mabundok na pulu-pulong bayang mahigpit na dinodominahan ng iisang imperyalistang kapangyarihan at nakaharap sa napakatuso't pasistang papet na mga pwersa ng kaaway.

Sa pagpapatupad ng nangong mga aral at pag-ani ng mga tagumpay mula rito, mabilisang kumalat ang mga kadre ng PKP at BHB sa dati'y siyam na rehiyon at dalawampu pa lamang na larangang gerilya, saklaw ang mayor na mga isla ng Luzon, Samar, Panay, Negros at Mindanao. Sa kasalukuyan, may mahigit nang 120 larangang gerilya ang rebolusyonaryong kilusan na nakalatag sa 15 sa 16 na rehiyon sa Pilipinas.

Inilabas ng Komite Sentral ang Mahihigpit Nating Tungkulin (MNT) noong Mayo 1976 batay sa ginawang paglalagom ng komite noong Disyembre 1975. Inilathala ito sa *Rebolusyon*, ang teoretikong dyurnal ng PKP, noong Hulyo 1, 1976. Nilalagom ng MNT ang praktika ng rebolusyonaryong pakikibaka bago

Ang Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto

Masasabi na noong 1976 ay nakalampas na sa “kamusmusan” ang buong Partido, BHB at buong rebolusyonaryong kilusan. Ang mga ito’y kinakitaan ng tuluy-tuloy, mabilis at malalaking pagsulong hanggang bandang 1983. Bunga ito ng wasto at matibay na pundasyon na pinanghawakan mula noong muling pagtatatag ng Partido. Ang Partido ay kusang nagwawasto sa sarili para mapigilan at di maulit ang mga kabiguan at para magkamit ng tuluy-tuloy at higit pang mga tagumpay.

Sa proseso ng tuluy-tuloy na kontradiksyon ng naghaharing sistema.

Ngunit kaalinsabay ng mabilis na pagsulong na ito, nagpursigeng magpalaganap ang ilang namumunong kadre ng mga maling ideya at mga paglihis sa linyang pang-ideolohiya, pampulitika, pangmilitar at pang-organisasyon. Dahil sa kanilang sobrang pagkainip at pangangarap ng mabilisang tagumpay, ibinunsod nila ang malalalang kamalian at itinulak ang magkakambal na “Kaliwa” at Kanang

pa ang pagpapataw sa bansa ng pasistang diktadurang US-Marcos hanggang sa mga unang taon ng batas militar. Tinukoy nito ang mahahalagang tungkulin na dapat gampanan ng lahat ng rebolusyonaryong pwersa upang ipagtagumpay ang pakikibaka laban sa diktadurang US-Marcos at maisulong ang bagong demokratikong rebolusyon.

Nagsilbi ito bilang dokumento ng pagwawasto sa nalagom na mga kamalian at kahinaan sa nakaraan. Tampok dito ang pagpuna sa tunguhin ng mababaw na pag-oorganisa sa layuning mabilis na makapagpalawak, at ang malalim subalit masyadong makitid na pag-oorganisa. Inilinaw ang wastong paraan ng pag-oorganisa sa masa kung saan natitiyak na ito’y naisasagawa nang malawakan at malaliman, sa pinakamabilis ngu-

nit maingat na paraan. Nagkaroon ng di karaniwang kahalagahan ito sa pagbibigay ng mga praktikal na gabay sa araw-araw na pagkilos ng mga kasapi ng Partido, mga Pulang mandirigma sa kanayunan at mga aktibista kapwa sa kanayunan at kalunsuran. Di nawawala ang MNT sa kanilang palagiang daladaluna’t malinaw at ditalyado ang paglalahad nito sa hakbang-hakbang na paraan ng pag-oorganisa sa masa, mula sa simula hanggang sa pagbubuo ng mga organo ng kapangyarihang pampulitika.

Di mapasusubalian ang kawatuan ng binalangkas na mga tungkulin sa MNT. Sa gabay ng MNT, nakamit ang malalaking pagsulong mula sa huling bahagi ng dekada 1970 sa pagtatayo at pagpapalakas ng Partido; pagsusulong ng armadong pakikibaka; pagtatayo ng re-

bolusyonaryong base; paglulunsad ng reporma sa lupa; at pagpapasigla ng rebolusyonaryong kilusan sa kanayunan at kalunsuran.

Masigasig na naisulong ang iba’t ibang anyo ng paglaban sa diktadurang US-Marcos. Gayundin, malaki ang mga nakamit sa pagbubuo ng malawak na nagkakaisang prenteng antipasista, antipyudal at anti-imperyalista sa pamumuno ng proletaryado at sa pundasyon ng saligang alyansa ng uring manggagawa at magsasaka na tinutungtungan ng progresibong alyansa kasama ang petiburgesyang lunsod, positibong alyansa kasama ang pambansang burgesya at taktikal na alyansa bunga ng pagsasamantala sa hidwaan sa hanay ng mga reaksiunaryo. Malaki rin ang mga nakamit sa pag-uugnay ng rebolusyong Pilipino sa rebolusyong pandaigdig. AB

oportunistang linya. Mula noong simula ng dekada 1980, binalangkang ang programa ng “estrategikong kontra-opensiba” na lumihis sa estratehiya at mga taktika ng matagalang digmang bayan at nagdulot ng malalaking pinsala. Matapos dumanas ng mga pagkabigo, tuluyang bumaling maging ang mga “Kaliwang” oportunista sa Kanan at nagpalaganap ng linya ng repormismo, kolaborasyunismo at likidasyunismo.

Pinakamalala sa “Kaliwang” oportunistang linya ang ginawang pag-aasam ng kumbinasyon ng adelantadong “regularisasyon” ng hukbo at armadong insureksyunismong lunsod. Sa kanayunan, lumaganap ang mga gawing adbenturistang militar at pananaw na lantay militar. Sa kalunsuran, lumaganap ang mga ideya at aksyong putsista at ang pagsasamba sa ispontanong masa.

Sa hukbong bayan, adelantadong itinayo ang matataas na “regular” na pormasyon at mga suson ng kumand at istap ng hukbo. Ginawa ito nang walang kunsiderasyon sa kinakailangang balanse at ugnayan ng pormasyong militar at gawaing masa. Sa gayon, wala sa lugar na nilimas ang mga kadre, pwersa at mga rekursong materyal

ng mga yunit na namamahala sa iba’t ibang anyo ng gawaing masa, gawaing militar at gawaing partido sa mga lokalidad, na nagbunga ng labis na pagkasalat ng mga ito sa tauhan, pagsasanay at sandata.

Lumaganap ang adbenturismong militar sa anyo ng “pagbira sa mga matigas na pusisyon ng kaaway; mga opensibang taktikal na padalus-dalos ang pagkakaplano at masyadong tumatagal, gumagasta ng sobrang daming bala at nagbunga ng maraming kaswalti (sa panig ng hukbong bayan); at mga aksyong militar na hindi lubos na isinasaalang-alang ang malamang at posibleng mga negatibong epekto sa pagbubuo ng baseng masa, kabutihan ng masa at iba pang mga implikasyong pulitikal.”

Malaking pinsala ang idinulot ng mga ito. Dahil hinigop ang mga kadre mula sa gawaing masa, malalaking bahagi ng mga larangang gerilya ang naiwang walang epektibong armadong yunit ng BHB sa mahahabang panahon. Naging lubhang bulnerable ang mga larangang gerilya at di nagtagal ay tumama ang mga hambalos ng “pangkalahatang opensiba” ng AFP.

Ang mga kabiguan at pinsala ay naramdaman ng rebolusyonaryong

kilusan simula 1984.

Sa gayong sitwasyon, mabilis na kumapit ang sobrang takot sa kaaway at isteryang “anti-impilador” noong 1985-1987 na humantong sa mga patakaran at kilos na mapangwasak sa sarili. Mararamdaman ng Partido at rebolusyonaryong kilusan ang pinsalang dulot nito sa loob ng ilan pang taon.

Mula 1987 hanggang 1990, bumagsak nang halos 60% ang kasapian ng mga organisasyong masa, lumiit nang 16% ang bilang ng baryong saklaw

ng mga larangang gerilya at bumaba nang 15% ang kasapian ng Partido. Umabot sa 28% ang iniliit ng kabuuang bilang ng tauhan ng hukbong bayan, sa antas na mas mababa pa kaysa noong 1985. Malaking bilang ng mga kadre sa antas prubinsya, larangan at distrito ang nawala at hindi kaagad napalitan.

Noong panahong iyon, hindi nawala ang matinding tunggalian ng linya sa loob ng Partido at sa sentro nito. Sa isang panig, ginamit ng ilang oportunista ang kaniilang namumunong pusisyon para palaganapin ang mga kamalian at ilihis ang buong rebolusyonaryong kilusan mula sa wastong landas. Sa kabilang panig, patuloy na pinanghawakan ng mas nakararaming proletaryong rebolusyonaryo sa pamunuan at iba’t ibang antas ng Partido ang Marxismo-Leninismo-Maoismo at mga saligang prinsipyo ng Partido. Patuloy silang naglalabas ng mga komentaryo, pag-usisa at pagpuna sa mga naoobserbahan at nawawari nilang mga kamalian at paglihis.

Kabilang sa matatapat at determinadong proletaryong rebolusyonaryo na nagharap ng pinakamatatalas na kritisismo si Kasamang Sison. Naipapaabot niya ang kanyang mga obserbasyon kahit noong nasa loob pa siya ng piitan (nakakulong

siya noong 1977-1986). Bagamat hindi na siya pinahihintulutang makauwi nang ligtas sa Pilipinas matapos isagawa ang serye ng mga lektura sa ibayong dagat noong 1987, nagpursige siya sa paglalabas ng mga kritisismo sa malalang kamaliang nagaganap noon. Ang kanyang mga kritisismo ay sinalamin sa pahayag na inilabas ng Komite Sentral sa ika-20 anibersaryo ng PKP noong Disyembre 26, 1988. Ang kilusang pagwawasto ay masasabing bahagyang nasimulan na noon.

Dahil sa dami ng mga nakapiit na namumunong kasama at lala ng mga pinsala sa organisasyon ng Partido bunga ng mga kamalian, inabot ng ilang taon bago mapagpasyang natunggali ang mga ito. Noon nang katapusan ng 1992 naidaos ang ika-10 plenum ng Komite Sentral kung saan nilagom ang mga karanasan noong 1981-1992. Ginamit na gabay sa paglalagom ang naunang inihapag na borador ng pagwawasto. Pinalalim at pinayaman pa ang borador na ito sa paglalagom ng mga karanasan.

Matalas, ganap at mapagpasyang tinukoy sa plenum ang mga kamalian at kinakailangang malakihang pagwawasto at pagpuna-sasarili ng buong Partido sa harap ng malalalang pagkakamaling pang-ideolohiya, pampulitika at pang-organisasyon na nagbunsod ng mayor na mga pag-atras.

Inilunsad ng plenum ang Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto (IDKP) at inilabas ang mahahalagang dokumentong nagsilbing gabay dito. Sa pangunahin at sa esensya, ang kilusang pagwawasto ay isang kilusang pag-aaral sa mga saligang prinsipyo at paglalagom ng mga karanasan upang tukuyin at iwasto ang mayor na mga pagkakamali at pagkukulang sa iba't ibang antas at organisasyon ng Partido. Nilayon nitong palakas ang paninindigang proletaryong re-

bolusyonaryo ng mga kadre at kasapi ng Partido at bigyan sila ng inspirasyon na mas epektibong magsikap at makibaka para makamit ang sunud-sunod at papalaking mga rebolusyonaryong tagumpay.

Pangunahin sa mga dokumentong iniluwal ang "Muling pagtibayin ang ating mga saligang prinsipyo at iwasto ang mga pagkakamali" na siyang nagsilbing pangunahing gabay sa pagsusulong ng kilusang pagwawasto.

Tinukoy sa "Muling pagtibayin" ang "mga konsepto ng pagsulong na lumilihis sa mga saligang prinsipyo at sa teorya't linya ng digmang bayan, lumilipad palayo sa mga kongkretong kundisyon at aktwal na lakas ng mga rebolusyonaryong pwersa, labis na nagmamadali, at naghahangad lumaktaw sa mga yugtong kailangang daanan sa pagsulong ng rebolusyon."

Iwinaksi ang pagtatangkang ilihis ang Partido at rebolusyonaryong kilusan sa linya ng matagalang digmang bayan sa pamamagitan ng pagkwestyon sa pagsusuri sa lipunang Pilipino bilang malakolonyal at malapyudal at pagpapahiwatig na ito'y nagiging industriyalisado o kapitalista na. Tinukoy sa partikular na mali at mapanlinlang ang pananaw na pumupuri kay Marcos sa pagpapatupad ng kaunlarang pang-industriya at reporma sa lupa.

Pinuna at itinakwil din ang maling linya na ang pakikibaka para sa pambansang pagpapalaya ay lipas na batay sa mali at taksil na palagay na sa ilalim ng globalisasyon ng "malayang pamilihan," ang usapin ng pambansang soberanya ay napawalang-saysay na ng umano'y paglitaw ng isang masaganang ekonomyang pandaigdig na walang mga pambansang hangganan.

Ayon pa sa "Muling Pagtibayin":

Sa pamamagitan ng Ikalawang

Dakilang Kilusang Pagwawasto, napangibabawan natin hindi lamang ang mga "Kaliwang" oportunistang kamalian kundi gayundin ang mapangwasak na mga epekto ng madudugong krimen ng pinakamasasahol na "Kaliwang" oportunista na nang-upat ng isteryang anti-importer upang bigyang katwiran ang kabiguan ng kanilang maling linya bilang kagagawan ng mga "deep penetration agent".

Napangibabawan natin hindi lamang ang mga Kanang oportunistang kamalian kundi gayundin ang mga pakana ng mga Kanang oportunista upang likidahan ang Partido, sumuko sa kaaway at magpalaganap ng repormismo at oportunismo. Nawasak sana ng mga kontra-rebolusyonaryo ang Partido at ang buong rebolusyonaryong kilusan kung hindi dahil sa kilusang pagwawastong inilunsad ng Komite Sentral noong 1992.

Sa ating pang-ideolohiya at pampulitikang pakikitunggali sa mga taksil na nagdadadakdak ng halu-halong lantaranang burges na liberalismo, Gorbachovistang rebisyonismo at Trotskyistang rebolusyonismong petiburges, ang ating Partido ay nakapagpatatag sa ideolohiya at kinilala bilang natata-

nging tagapagtanggol ng sosyalistang adhikain at huwarang lider at tagapagtanggol ng adhikain ng pambansang pagpapalaya at demokrasya.

May iilang oportunista na tumangging kumilala sa naging mga kamalian at tuluyan nang bumaling sa paglaban sa Partido. Ilan sa kanila ay tuluyang umalis sa Partido at rebolusyonaryong kilusan, at sa proseso ay nagtangkang dalhin ang mga bahagi ng organisasyon, mga Pulang mandirigma at kanilang mga armas. Nabigo sa kalakhan ang mga pagtatangkang ito. May ilan sa kanila na tuluyang nagtraydor at naglunsad ng matitinding atake sa Partido.

Si Kasamang Sison ay kabilang sa pangunahing sinentruhan ng kanilang mga atake dahil sa kinakatawan niyang linya at pagsisikap niya mula sa labas ng bansa na palaganapin at ipagtanggol ang Marxismo-Leninismo-Maoismo at ang mga saligang prinsipyo ng PKP.

Ang higit na nakararaming kadre at pwersa ng Partido, hukbong bayan at rebolusyonaryong kilusan ay matapat na kumilala sa wastong linya, mapagkumbabang nagwasto sa naging bahagi nila sa mga kamalian at masigasig na nagsulong ng kampanyang pagwawasto sa kani-kanilang saklaw.

Tumagal nang higit sa inasahan ang kilusang pagwawasto dahil sa naging matindi at tuluy-tuloy na atake ng mga nagtraydor at tumangging magbago. Kinailangang hugutin ang malalim na pagkakaugat ng mga pagkakamali at kahinaan. Makaraan ang anim na taon, natukoy ang lahatang-panig na pagsulong at pagtatag ng Partido at rebolusyonaryong kilusan, at idineklarang makasaysayang tagumpay ang kilusang pagwawasto. **AB**

Jose Ma. Sison: Gabay ng Rebolusyong Pilipino

Napakalaki ng papel na ginagampanan ni Kamang Jose Ma. Sison sa klaripikasyon ng mga teoretikal at praktikal na usapin na kinakaharap ng rebolusyonaryong kilusan sa Pilipinas. Ang mga paglililaw ni Kasamang Sison ang nagsisilbing tanglaw at inspirasyon sa pagkilos ng mga rebolusyonaryong aktibista mula pa noong dekada 1960 hanggang sa kasalukuyan.

Ipinagdiwang kamakailan ng mga rebolusyonaryong pwersa ang mahigit nang 50 taong paglilingkod ni Kasamang Sison sa pagsusulong ng interes ng proletaryado at sambayanang Pilipino. Ang kanyang buhay at mga kontribusyon ay nagsisilbing gabay at inspirasyon sa daan-daan libong mga kasapi ng PKP at pambansa-demokratikong aktibista at milyun-milyong rebolusyonaryong masa.

Bilang kabataang komunista, pinangunahan ni Kasamang Sison ang kilusang pag-aaral sa Marxismo-Leninismo-Maoismo noong katapusan ng dekada 1950 sa hanay ng mga intelektwal. Napalitaw mula sa kanilang hanay ang mga proletaryong rebolusyonaryong nagpundar ng militanteng kilusang estudyante, at sumanib at nagpasigla sa kilusang manggagawa na may

malinaw na katangiang pambansa-demokratiko.

Ang librong *Struggle for National Democracy* (SND o *Makibaka para sa Pambansang Demokrasya*) ang unang lumabas na koleksyon ng artikulo at talumpati sa iba't ibang mahalagang dinaluhang porum ni Kasamang Sison noong dekada 1960 hanggang sa panahon ng paglalathala ng libro noong 1967. Napansin ng mga aktibistang masa na mabisang paraan ito sa pagre-rekluta para sa pambansang demokratikong kilusang masa. Sa dami ng mga akibistang masang humiling ng kopya nito, maramihang inilimbag ito ng Amado V. Hernandez Foundation at College Editors' Guild of the Philippines (CEGP).

Binigyang-diin ng libro ang pagpapaintindi sa kasalukuyang yugto ng rebolusyong Pilipino bi-

lang “bagong tipo ng pambansa-demokratikong rebolusyon na pagpapatuloy ng Rebolusyong 1896 ngunit... sa mas abanteng paraan,” na ayon kay Kasamang Sison, ay wala na sa pamumuno ng burgesya kundi nasa pamumuno na ng uring manggagawa, ang pinakaabanteng uri sa panahon ng imperyalismo at pagkaagnas ng kapitalismo.

Laluna’t ang maraming artikulo at talumpati na nalathala sa *SND* ay nakatuon sa kanila, naudyok ng mga ito ang kamalayan ng daan-daan libong manggagawa, magsasaka, kabataan-estudyante, kababaihan, intelektwal, patriyotiko at demokratikong Pilipino.

Bilang tagapangulong tagapagtagag ng PKP, ginamit ni Kasamang Sison ang pangalan-sa-pakikibakang Amado Guerrero sa pag-aakda ng mga libro, dokumento at sanaysay. Kabilang sa mga pinangunahan niyang ihanda ang mga saligang dokumento tulad ng Konstitusyon ng PKP, Programa para sa Demokratikong Rebolusyong Bayan, at Mga Alituntunin ng Bagong Hukbong Bayan.

Nadakip ng kaaway si Kasamang Sison at kanyang asawang si Juliet de Lima noong 1977. Ikinulong siya hanggang 1986. Samantala, naipagtagumpay ng kilusang masa noong 1981 na ipaglaban ang pagpapalaya kay Ka Julie na noo’y bagong panganak sa kanilang bunso.

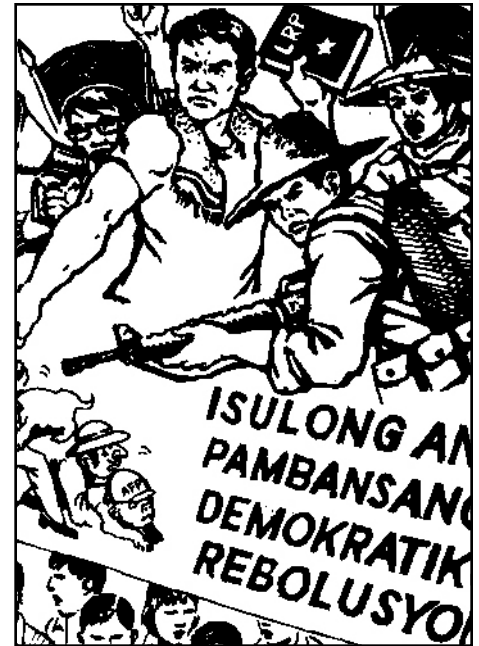
Sa pamamagitan ng kanilang talastasan, nagawa ni Kasamang Sison na masubaybayan ang mga pangyayari sa lipunan, sa pambansang pulitika at patuloy na pagsulong ng rebolusyon at mga tampok na teoretikong usapin na kinakaharap ng Partido at rebolusyonaryong kilusan.

Isa rito ang pagsusuri sa pamulitikang ekonomya sa bansa. Habang tumatagal sa ilalim ng paghahari ng imperyalismo at papet na reaksyunaryong sistema, ang eko-

nomyang panlipunan ng Pilipinas ay lalo pang nagiging atrasado, agraryo, di industriyalisado at malapyudal at higit na binabayo ng krisis na hindi malutas-lutas. Pinagtatakpan ito noon ni Marcos sa pamamagitan ng malakihang pantang mula sa mga imperyalistang bangko, pagtatatag ng 11 mayor na proyektong industriyal at pagsasakatuparan ng mga programa para sa pagpapalakas ng produksyong agrikultural tulad ng tinaguriang “Masagana 99”.

May ilang namumunong kadre na naggiit ng pagsusuring hindi na malapyudal ang sistema sa Pilipinas, at ito’y nag-iindustriyalisa, nagiging urbanisado at umuunlad na patungo sa kapitalismo. Kaugnay nito, isinumite noong 1981 sa Kawanihang Pampulitika ng Komite Sentral ang isang panukalang pagkategorisa ng ekonomya sa Pilipinas bilang malakolonyal, malapyudal at “malakapitalista.” Di ito ina-prubahan ng Kawanihang Pampulitika. Gayunpaman, di nito lubusang iwinaksi ang panukala at iniwang di ganap na resolbado ang usapin. Ang kabiguang mapagpasyang resolbahin ito ay nagbigaydaan sa pagbibitiw na ng ilan sa li-nya ng pambansa-demokratikong rebolusyon ng bayan at sa estratehiya ng matagalang digmang bayan at pagkubkob ng kalunsuran mula sa kanayunan.

Upang makatulong sa paglililnaw sa usaping ito, noong 1983 ay inilabas ni Ka Julie ang “Si Jose Ma. Sison Tungkol sa Moda ng Produksyon,” isang sanaysay sa anyo ng mga tanong at sagot, kung saan mapagpasyang inilina ni Kasamang Sison kung papaanong nananatiling malapyudal, atrasado at di industriyal ang ekonomya sa Pilipinas. Mapagpasya niyang iwinaksi ang mga pagsusuri na ito’y “malakapitalista,” “dependyenteng kapitalista” o “nasa transisyon na tungong kapitalismo.”

Inilina ni Kasamang Sison na “Hindi natin matatawag na kapitalista ang dominanteng relasyon sa produksyon sapagkat ang malaking burgesyang kumprador at hindi ang pambansang burgesyang industriyal ang nangingibabaw. Sa katunayan, ang malapyudal na nangangalakal na malaking burgesyang kumbina ng imperyalismong US at pyudalismo ang sumasagka sa pag-unlad ng kapitalistang industriyal....”

Ang akdang ito ang pinakamapagpasyang naglina sa usapin ng moda ng produksyon at nagsisilbing saligang sanggunian sa pag-aaral sa ekonomyang panlipunan sa Pilipinas. Pagkalipas ng mahigit 25 taon, nananatili itong makabuluhan sa pagsusuri sa batayang suliranin ng mamamayang Pilipino at ugat ng krisis sa Pilipinas na tanging sa pagwawagi lamang ng rebolusyong Pilipino mapagpasyang malulutas.

Nakalaya si Kasamang Sison noong 1986 matapos mapabagsak ang diktadurang US-Marcos sa pamamagitan ng malawakang pag-aalsa. Ang pag-aalsang iyon ay iniluwal ng mahigit isa’t kalahating dekada ng pakikibaka ng mamamayang Pilipino at malawakang nag-

kakaisang prenteng antipasista, samantalang tuluy-tuloy din ang pagsusulong ng armadong rebolusyonaryong pakikibaka na sumiklab sa bansa bago pa man ang pagpapataw ng lantarang pasistang paghahari.

Sa pagbagsak ng pasistang diktadurang Marcos, pinalaganap ng mga upisyal at masmidya ng US at ng mga sosyal-demokrata at iba pang grupong repormista sa bansa ang kaisipan na sa pagbagsak ng pasistang diktadura at pagpalit dito ng rehimeng Aquino ay bahagi ng proseso ng transisyon ng bansa pabalik sa “demokratikong” kalagayan nito bago Setyembre 21, 1972.

Sa isang serye ng mga lektura tungkol sa bagong sitwasyon na ibinigay niya sa UP Center for Asian Studies noong Abril-Mayo 1986, tinalunton ni Kasamang Sison ang mga makasaysayang ugat ng palagian at kasalukuyang krisis ng malakolonyal at malapyudal na sistema sa Pilipinas. Sa pamamagitan nito, inilantad niya ang bagong rehimeng Aquino bilang bagong mukha lamang ng parehong reaksyunaryong papet na makauring paghahari ng mga burgesya kumprador at malalaking panginong maylupa. Inilina niya na “ang

palala nang palalang krisis ang patuloy na nagbibigay sa PKP ng batayan para sa mabilis na rebolusyonaryong pagsulong.”

Ibayo pa itong inilina ni Kasamang Sison sa sanaysay na “Ang Usapin ng Transisyon sa Pilipinas” na inilabas niya noong Disyembre 1987. Inilina niya na lugmok sa permanenteng krisis ang malakolonyal at malapyudal na sistema at lalo pang titindi at lalala ang krisis pang-ekonomya at pampolitika ng naghaharing sistema.

Pinaunlakan ni Kasamang Sison ang imbitasyon para sa isang serye ng mga lektura sa iba’t ibang bansa. Habang nasa kasagsagan siya ng pagbibigay ng mga lektura sa University of Utrecht sa The Netherlands noong 1987, ginipit siya ng rehimeng Aquino sa pamamagitan ng pagsuspende sa kanyang pasaporte. Bunga nito, naobliga siyang manatili roon at humiling ng “political asylum” o proteksyon ng bansang The Netherlands mula sa panggigipit ng guberno sa Pilipinas. Sa bansang ito nakahimpil ang internasyunal na tanggapan ng National Democratic Front of the Philippines (NDFP). Habang naroroon siya, hinirang si Kasamang Sison bilang punong konsultant ng NDFP sa usapin ng pakikipagnegosasyon nito sa Guberno ng Republika ng Pilipinas (GRP).

Upang makahalaw ng mga aral mula sa mga tama at mali sa dating karanasan at magabayan ang kilos ng NDFP at mga rebolusyonaryong pwersa sa muling pakikipagnegosasyon sa GRP, nilagom ni Kasamang Sison ang naunang karanasan sa pakikipagnegosasyong pangkapayapaan ng NDFP, kabilang na ang maling pagpasok nito sa kasunduan para sa tigil-putukan noong Nobyembre 1986 hanggang Enero 1987 kahit wala pang mga napagkasunduan sa usapan. Dalawang sanaysay ang isinulat ni Kasamang Sison kaugnay nito: ang “Kasaysa-

yan at mga Sirkunstansyang Makabuluhan sa Usapin ng Kapayapaan” (Mayo 10, 1991) at ang “Ang pag-iiba ng balangkas ng NDFP sa balangkas ng GRP” (Mayo 15, 1991). Inilimbag ang dalawang sanaysay na ito sa ilalim ng libretong “Ang Pakikibaka ng Mamamayan para sa Makatarungang Kapayapaan.”

Sa pamamagitan ng dalawang artikulong ito, nagawa ng NDFP na makipagnegosasyon sa GRP nang may pantay na katayuan, buo ang integridad at di nagsusuko ng armadong lakas. Para sa NDF, ang usapang pangkapayapaan ay malina na nakabalangkas sa pagreresolba ng mga usapin ng pambansang soberanya at demokrasya na nasa ugat ng umiiral na armadong tunggalian sa Pilipinas. Ang mga napagkaisahang prinsipyo at balangkas ng usapan ay sinalamin sa The Hague Declaration of 1991 na pinirmahan ng dalawang panig, gayundin ng iba pang nakamit noong mga kasunduan. Armado ng mga hinalaw na aral at prinsipyong inilatag ni Kasamang Sison, nagawa ng NDFP na ipakita ang seryosong pagpursige nito na kamtin ang makatarungan at matagalang kapayapaan at nakapagkamit ito ng maraming tagumpay sa usapan.

Patuloy na epektibong gumampan si Kasamang Sison bilang punong konsultant ng NDFP sa usapang pangkapayapaan.

Habang nasa ibang bansa, patuloy na mahigpit na sinusubaybayan ni Kasamang Sison ang obhetibong sitwasyon sa Pilipinas, ang kalagayan ng mamamayan at ang kanilang rebolusyonaryong pakikibaka. Ang inilalabas niyang napapanahong mga pampolitikang pahayag ay matamang sinusubaybayan ng mga progresibo, patriyotiko at demokratikong pwersa sa Pilipinas. Nakapagbibigay siya ng mga napapanahong abiso para sa pagpapalawak at pagpapalakas ng Partido Komunista ng Pilipinas, rebo-

lusionaryong armadong pakikibaka at nagkakaisang prente. Kahit mula sa malayo, patuloy siyang nagsisilbing napakahalagang tanglaw para sa mga rebolusyonaryong kilusan, mga patriyotiko at demokratikong pwersa at mamamayang Pilipino.

Kahit nasa labas ng bansa, malaking papel pa rin ang ginampanan ni Kasamang Sison sa pagpuna sa mga pagkakamaling lumalala na, sa paglalantad ng mga hayagan nang nagtataksil sa rebolusyon at mamamayan, at sa pagsusulong ng panibagong kilusang pagwawasto ng Partido at buong rebolusyonaryong kilusan mula 1988 hanggang sa komprehensibong paglulunsad ng buong PKP at rebolusyonaryong kilusan ng Ikawalang Dakilang Kilusang Pagwawasto noong 1992.

Puspusan niyang ipinagtatanggol ang mga saligang prinsipyo ng Marxismo-Leninismo-Maoismo, ang kawastuan ng pambansa-demokratikong rebolusyon at estratehikong linya nito ng matagalang digmang bayan, at ang patuloy na aplikasyon ng mga ito sa lahat ng tampok na mga pangyayari sa bansa. Sa pamamagitan ng maagap at napapanahong mga pahayag at mga mensahe, tuluy-tuloy niyang itinuturo ang mga ito sa rebolusyonaryong kilusan, sa iba't ibang mga patriyotiko at demokratikong organisasyon at pwersa at sa buong mamamayan.

Hindi rin maitatatwa ang aktibo at epektibong papel ni Kasamang Sison sa pang-araw-araw na takbo ng pulitika sa Pilipinas. Sa pamamagitan ng paglalabas ng napapanahong mga pahayag, pakikipagtalastasan at pagbibigay ng mungkahi sa iba't ibang organisasyon at makabuluhang personalidad sa bansa, hinimok niya ang pagbubuo ng malawak na nagkakai-

sang prente laban sa rehimeng Estrada, gayundin ang pagbubuo ng nagkakaisang prente para patalsikin ang rehimeng Arroyo.

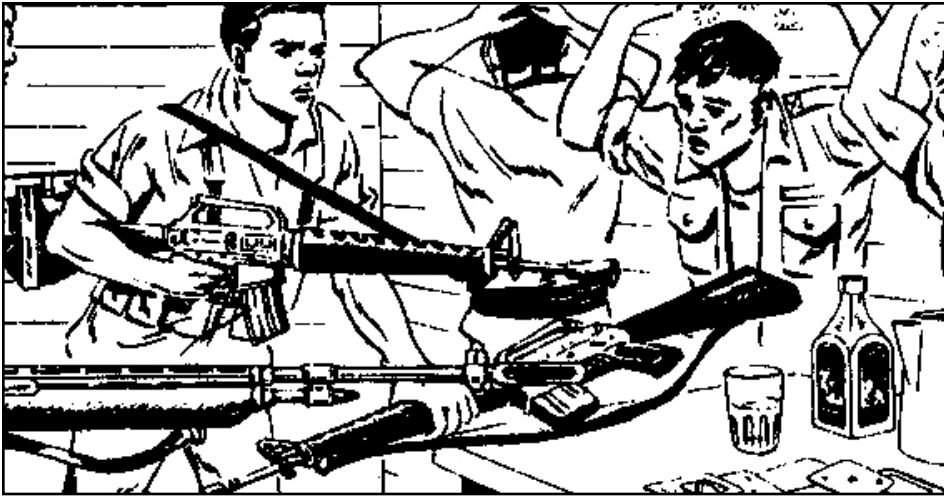
Ang patuloy na malaking impluwensya at papel ni Kasamang Sison sa pagpapalakas ng rebolusyonaryong kilusan sa Pilipinas, gayundin sa pagpursige at malaking impluwensya niya sa muling pagpapasigla ng proletaryong rebolusyonaryong kilusan, anti-imperyalistang kilusan at pakikibaka ng mamamayan sa daigdig ay batid ng imperyalismong US at ng lokal na reaksyunaryong estado. Kaya naman hindi siya tinatantanan ng kanilang paninira at pampulitikang panggigipit. Noong 2001, sa pangangampanya ng papet na rehimeng Arroyo at pakikipagsabwatan sa rehimeng Bush, ibinilang siya, kasama ang PKP at Bagong Hukbong Bayan, sa listahan ng US ng tinatagurian nitong "dayuhang terorista" sa hangaring mabigyang-katwiran ang pasisintang panunupil sa kanya at mga organisasyong ito.

Sa tulak ng US, ipinagkakait pa

rin ng gubyrno ng The Netherlands ang istatus ng isang *political refugee* at ang mga kaakibat na karapatan at pribilehiyo. Noong 1991 hanggang 2001, nagpadala ang reaksyunaryo estado sa Pilipinas sa The Netherlands ng dalawang pangkat na may misyong patayin siya. Nitong 2007, ikinulong ng pulisya ng The Netherlands si Kasamang Sison nang 17 araw batay sa mga gawa-gawang kasong pinagsabwatang lutuin ng mga ahensyang panseguridad ng mga gubyrno ng US at Pilipinas. Habang patuloy pa rin ang pagpursige ng pulisya ng The Netherlands na itulak ang mga gawa-gawang kaso laban kay Kasamang Sison, palagi namang naipagtatagumpay ang depensa niya. Makailang-ulit na hinuhusgahan ng iba't ibang korte roon na walang batayan ang mga akusasyon sa kanya at ang mga iyo'y may kaakibat na malisyang pampulitika. Nitong Marso 31, dahil sa kawalan ng ebidensya, tuluyan nang binitiwang prosekusyong Dutch ang kaso. Ang paulit-ulit na pagpapawalang-sala ng mga korteng Dutch kay Kasamang Sison ay mabibigat na dagok sa mga gubyrno ng US and Arroyo at sa kanilang mga ahensyang panseguridad na nakukutsabahan para sikilin siya.

Patuloy na nagsisilbing tanglaw at nakapaggagabay sa Partido, sa rebolusyonaryong kilusan at sa mas malawak ng patriyotiko at demokratikong kilusang masa sa bansa si Kasamang Sison. Matalas siyang nakapagkokomentaryo sa maiinit at napapanahong isyu, at nagkapag-aambag nang malaki sa proletaryong rebolusyonaryong kilusan, anti-imperyalistang kilusan at pakikibaka ng mamamayan sa daigdig. AB

Pasistang desperasyon ng kaaway at rebolusyonaryong paglaban ng bayan

Pagkaupong-pagkaupo ni Gloria Arroyo noong 2001, inilatag niya ang Internal Security Operational Plan Bantay Laya (OBL). Layunin nitong pigilan ang malinaw na sumisiglang armadong rebolusyonaryong kilusan at sikaping madurog ito pagsapit ng 2006.

Lubos na nabigo ang OBL. Pina-tampok ang kabiguang ito ng pag-igting ng mga taktikal na opensiba ng BHB mula noong ikalawang hati ng 2005. Sa panloob na pagtata-sa noong 2006 sa itinakbo ng OBL, sikretong inamin ng General Staff ng AFP ang kabiguan nito. Nagpasya ang rehimeng US-Arroyo na palawigin ang OBL sa anyo ng mas mabangis na OBL 2 na sinimulan noong Enero 2007. Sa ilalim ng OBL 2, inengganyo ng rehimen ang paglulunsad ng mas agresibo at mababangis na pasistang pananalakay at pananalasa. Layunin nitong wasakin o pilayin ang rebolusyonaryong kilusan at hawanin ang daan upang tumagal pa sa kapangyarihan ang kinamumuhiang rehimen.

Sa kalatas na inilabas ng Komiteng Tagapagpaganap ng Komite Sentral kaugnay ng pagharap sa OBL, tinukoy nitong sentral na tungkulin ngayon ng Partido, huk-

bong bayan at buong rebolusyonaryong kilusan ang ubos-kayang paglaban at pagbigong sa pinatitinding pasismo at todong gera ng OBL, pagpapaigting sa kabuuang pakikibaka para pabagsakin ang kinamumuhiang naghaharing papet at pasistang rehimeng Arroyo, ibayong pagpapaigting ng pakikidigmang gerilya at lahatang-panig na pagsusulong ng rebolusyonaryong pakikibaka para sa tunay na pambansang kalayaan at demokrasya.

Ang dati nang manipis na pagkakabanat ng mga pwersa ng AFP laban sa BHB ay pinasahol pa ng OBL. Batay sa disenyo at aktwal na praktika ng OBL, hindi nito kayang sakupin ang mahigit 10% ng kasalukuyang mga larangang gerilya. Hanggang 300 barangay (sa kabuuang 42,000) lamang ang kaya nitong konsentrahan sa isang panahon. Maging sa mga prayoridad na target na larangang gerilya, hanggang 12 barangay lamang ang kaya

nitong saklawin sa loob ng tatlo hanggang anim na buwang mga operasyon. Kaya para patindihin ang mga opensiba at pagsikapang tuluy-tuloy na gitgitin ang BHB sa napakalawak na saklaw, madalas na sinasagad ng AFP ang mga tropa nito.

Dahil sa sobrang pagkakabanat ng pwersa ng kaaway, kaya ng hukbong bayan na sumulong sa 90% ng mga larangang gerilya at mga kanugnog na lugar kung saan relatibong manipis at mahina ang pwersa ng kaaway. Kung ikukumpara ang kabuuang bilang ng mga nag-ooperasyong tropa, nakalalamang ang AFP sa BHB nang sampu sa isa (10:1). Pero nangalahati ito (5:1) mula nang muling pumutok ang armadong labanan sa pagitan ng AFP at Moro Islamic Liberation Front.

Matalinong pinipili ng BHB kung kailan at paano ito nakikipaglaban sa AFP. Sa gayon, nagagawa ng hukbong bayan na makalamang nang 10:1 o mahigit pa sa mga nakakasagupa nitong yunit ng AFP o PNP. Mabisang nagagawa ng BHB na lipulin ang mahihinang nakakalat at nahihawalay na pwersa ng kaaway. Kabilang dito ang mga yunit na naiiwang nagbabantay ng malalawak na lugar. Maging ang ginagagas na mga pwersang panggupa ng AFP ay nagiging bulnerable sa iba't ibang tipo ng mga atake at ganting-aksyon ng BHB kapag pumapasok sa pinakapusod ng mga base at sonang gerilya, laluna kung walang kasunod o kaagapay na pwersa, walang reserba at suporta sa ere, malayo sa mga linya ng suplay at hindi maaasahan ang linya ng komunikasyon sa nakatataas na kumand.

Maagang nabaka ng BHB at rebolusyonaryong masa ang sindak ng OBL. Tuluy-tuloy at matagumpay na binaka ang konserbatismo at gerilyaismo, isinaayos ang mga batayang pormasyong platoon at relati-

bong sentralisasyon ng kumand upang pataasin ang diwa at kakayahang lumaban ng hukbong bayan.

Dahil walang suporta ng mamamayan, ang AFP ay bulag at bingi. Dahil kinukurakot ng mga namumunong heneral ang pondo ng AFP, kapos din ang mga pwersa ng kaaway sa mga rekursong at suplay. Hindi sila makatagal sa kalaliman ng mga rebolusyonaryong teritoryo laluna kung hindi palaging napadalhan ng dagdag na suplay. Kaya nagagawa ng BHB na sadyang piliin ang oras at lugar para sa paglulunsad ng sorpresang mga taktikal na opensiya nang may suporta pa ng masa laban sa mahihina at nahihawalay na mga bahagi ng kaaway.

Sa desperasyong makapagpakita ng “dramatikong resulta,” ang mga kumand ng AFP ay nagiging padalus-dalos sa pag-atake. Higit silang sumasalig sa pasistang brutalidad at terorismo. Pangunahing nakatuon ang pananalasang ito sa mga di armadong sibilyan na pinararangang tagasuporta ng rebolusyonaryong kilusan at itinuturing na mga armadong katunggali. Ang pinakaimbing bahagi ng OBL ay ang malawakang pamamaslang sa mga lider, aktibista at tagasuporta ng mga ligal na demokratikong organisasyon, alyansa at partido upang sindakin, pahinain at wasakin ang mga ito sa pamamagitan ng lantarang pasistang dahas. Pinasahol pa ito ngayon sa pamamagitan ng pagdukot, pagtoryur at pamamaslang sa mga mahal-sa-buhay at kamag-anak ng mga nakikibakang kasama.

Katulad ng naunang bersyon nito, bigo pa rin ang lalong pinabangis na OBL2 sa kabila ng patuloy na pangangalandakan ng Malacañang at pamunuan ng AFP na marami na umano silang nagaping mga larangang gerilya at pwersa ng BHB. Kabaligtaran ng ipinagsasabini ang tunay na nangyayari sa

mga larangan ng labanan. Sinalubong ang OBL2 ng mahigit sa isang taktikal na opensiya araw-araw sa iba’t ibang bahagi ng bansa. Sa harap ng masiglang pagtangan ng BHB sa inisyatiba at pagpapagting ng mga taktikal na opensiya nito sa buong bansa, ang kaaway ay natutuliro at nagdurugo sa napakaraming sugat. Napipilitan ngayon ang kaaway na bawiin ang mga buladas nito at amining di nito kayang puksain ang armadong rebolusyonaryong kilusan bago ang 2010.

Walang ni isang larangang gerilyang nawasak kahit sa mga lugar na pangunahing kinonsentrahan ng terorismo at pananalasa ng OBL 1 at 2. Pawang kasinungalingan ang ipinangangalandakan ng kaaway na ilampung larangang gerilyang ang nabuwag at iilan na lamang ang natitira. May pailan-ilang maliliit na larangang gerilyang pinagsanib o pana-panahong pinagtatalikuran ang lakas tungo sa mas malaking konsentrasyon ng mga pwersa laban sa kaaway. Mayroong mga pagkakataong pansamantalang inililipat ang mga pwersa. Subalit kahit sa gayong mga pagkakataon, patuloy ang ugnayan at tulongan ng mga Pulang mandirigma sa masa at sa gayo’y naipagpapatuloy ang mga rebolusyonaryong gawain.

Sa malaking mayorya ng mahigit 120 larangang gerilya, nakapagpunyagi ang BHB at naipagpapatuloy ang paglubog at pakikipagtulongan sa masa kahit napakalapit at napakasinsin ang presensya ng kaaway. Tuluy-tuloy na lumalaban ang hukbong bayan at natututong magpalaki at magpalakas sa pamamagitan ng pagkokombina ng paglulunsad ng mga taktikal na opensiya at pagpapalakas ng organisadong lakas ng masa. Sa ilang rehiyon, nakapagpalawak at nakapagparami pa ng mga larangang gerilya.

Patuloy na pinalalawak at pina-

sisigla ng kilusang masa sa kanayunan ang iba’t ibang anyo at antas ng rebolusyong agraryo bilang pangunahing sangkap ng bagong demokratikong rebolusyon. Malawakang ipinatutupad ang minimum na programa ng pagpapababa ng upa sa lupa, pagpawi sa usura, pagtatayo ng mga kooperatiba at pagpapataas sa produktibidad ng mga magsasaka. Saanman ito kayanin, ipinatutupad ang maksimum na programa ng kumpiskasyon at nasyunalisasyon ng mga lupain ng mga sagadsaring despotiko at yaong inabandona ng malalaking panginoong maylupa, at pamamahagi ng mga ito para mabungkal at mapakinabangan ng mga magsasakang wala o kulang ang lupa.

Malawak din ang mga pakikibaka at kampanyang antipasista laban sa mga pananalasa at pang-abuso ng pasistang kaaway. Sa gitna ng pag-igting ng pakikibaka sa pasistang terorismo, patuloy na naisusulong ang mga kampanya sa ekonomya at produksyon, edukasyon, kultura at kalusugan. Tuluy-tuloy ding naisasagawa ang paglutas sa mga suliranin sa hanay ng masa at pagharap sa iba pang araw-araw na pangangailangan ng masa.

Kaugnay nito, binubuo at pinalalakas ang mga rebolusyonaryong organisasyong masa ng mga magsasaka, kababaihan, kabataan at iba pang sektor, ang mga lihim na selula ng mga panggitnang pwersa at ang mga organo ng kapangyarihang pampulitika.

Walang habas din ang pasistang terorismo ng rehimeng US-Arroyo sa kalunsuran. Layunin nitong pigilang makabwelo ang demokratikong kilusang masa at ang iba’t ibang sektoral na kilusan. Ipinatutupad din ang OBL sa 27 target na mga komunidad ng mga manggagawa at maralita-ng-lunsod at iba pang lugar na pinagsususpetsahang base ng mga pambansa-de-

mokratikong organisasyong masa at mga progresibong partido. Isinasagawa ng AFP ang mga "saturation drive" (pagsosona) sa mga komunidad na ito kung saan nagbababad sila ng mga pwersa para sindakin ang mga residente. Inaatake rin ng AFP ang mga welga at piket ng mga manggagawa at nag-iikot sa mga paaralan, pinipigil ang paglulunsad ng malalaking rali sa Maynila at marahas na binubuwag ang mga ito, laluna kung malapit sa Malacañang.

Ngunit hindi napipigilan ang mamamayan. Malakas ang mga pagkilos at protesta laban sa mga paglabag sa karapatang-tao; sa nakapakong mababang sahod; sa pagtataas ng presyo ng langis at mga saligang bilihin; sa maraming kaso ng dambulaha at walang pakundangang korapsyon nina Arroyo; sa iba't ibang pakana at maniobra para mapalawig ang paghahari ni Arroyo lampas pa sa 2010; at iba pang mabibigat na isyu laban sa paghaharing US-Arroyo.

Pinagsisikapang maibwelo ang kilusang manggagawa na pinahina ng mga atake ng imperyalistang patakarang "globalisasyon" at "pleksibilidad sa paggawa" noong simula ng dekada 1990. Sa ilalim nito ipinatupad ang malawakang kaswalisasyon sa paggawa, mga li gal at iligal na pag-atake sa mga unyon at iba pang patakaran.

Niyayanig ng napakatinding krisis sa ekonomya at pulitika ang

papet na reaksyunaryong sistema. Masidhing kinamumuhian ng malawak na masa ng sambayanang Pilipino ang naghaharing rehimen dahil sa labis nitong pagiging papet, mandarambong, madaya, mapanlinlang at pasista. Ang garapal na kabulukan, pandaraya, pangungurakot at pagmamalupit ng naghaharing paksyong Arroyo at paggamit nito ng pinakamarurumi at marahas na mga maniobra para makapanatili sa kapangyarihan ay ibayong nagpasiklab ng galit at paglaban ng mamamayan at lalong nagpapatindi ng alitan sa hanay ng mga reaksyunaryo.

Malakas ngayon ang pagtutol ng mamamayan sa pakanang chacha at iba't ibang pakana ni Arroyo para manatili sa poder. Nabubuo ngayon ang pinakamalawak na kilusan at nagkakaisang prente laban sa chacha, malawakang pandaraya sa eleksyon, pagpapataw ng "emergency rule" o tahasang batas militar at iba pang paraan para mapalawig pa ang kapangyarihan ni Arroyo. Napipinto ang malalaking sagupaang makapagpapabilis sa pagpapabagsak ng kinamumuhian ng rehimen. Maipilit man nito sa anumang paraan ang pagpapalawig ng paghahari nito lampas sa 2010, di na ito tatagal sa kapangyarihan at lalo lamang titindi ang pagbagsak ng paghahari nito bunga ng pagkilos ng mamamayan.

Nalalantad rin ang pagiging

permanente muli ng presensya at ang pinag-ibayong interbensyong militar ng US. Ikinakatwiran ng US ang pandaigdigang gera nito sa ngalan ng "anti-terorismo" upang magamit ang Pilipinas bilang "pangalawang larangan" para mapangalagaan ang dominasyong militar nito sa Asia-Pacific Region.

Tampok pa sa ngayon ang presensya at direktang panghihimasok ng mga tropa ng US sa mga operasyong kombatan at paniktik laban sa mga bandidong Abu Sayyaf at sa rebolusyonaryong pwersang Moro sa Mindanao, Sulu at Palawan. Ngunit ang pangunahin at mas pangmatagalan pang layunin ng interbensyong militar ng US sa bansa ay ang higit na panghihimasok nito sa digmang sibil sa pagitan ng rebolusyonaryo at kontra-rebolusyonaryong pwersa sa bansa. Dumadalas na ngayon ang pagdaraos ng Balikatan at iba pang "US-RP joint military exercises" sa mga erya ng rebolusyonaryong kilusan, kabilang na ang Southern at North Central Mindanao, Bikol, Panay at Central Luzon. Inuudyukan ng US ang paglulunsad ng papet na rehimen nito ng mga kampanyang militar ng panunupil laban sa mga rebolusyonaryong pwersa at mamamayan at pinipigilang umusad ang usapang pangkapiyapaan sa pagitan ng National Democratic Front of the Philippines at ng papet na reaksyunaryong gubyerno. **AB**

Pagwawasto, mga pagsulong at hamon

Bunsod ng makasaysayang mga tagumpay ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto, nagawa ng Partido at buong rebolusyonaryong kilusan hindi lamang ang pagbaligtad ng mga tunguhing paatras, kundi ang panibagong pag-igpaw sa iba't ibang aspeto ng mga rebolusyonaryong gawain. Nang ideklara ang pagsasara ng IDKP noong 1998-1999, tuluy-tuloy nang lumalaki at sumusulong ang Partido at buong rebolusyonaryong kilusan.

Ang mga tagumpay nitong nagdaang panahon ay patunay ng kawastuan ng paghawak natin sa pangmatagalang digmang bayan bilang estratehikong linya ng kasalukuyang isinusulong nating pambansa-demokratikong rebolusyon.

Sa loob lamang ng apat na taon makaraang ideklarang matagumpay at isinara na ang IDKP, lumaki nang mahigit doble ang kasapihan ng Partido. Malaking kalakhan ng paglawak na ito ay nasa mga larangang gerilya (sa mga yunit ng hukbong bayan at mga sangay ng Partido sa lokalidad). Dumami rin ang pwersa mula sa kalunsuran na sumanib sa armadong rebolusyon. Ang ilang libong armadong pwersa ng BHB ay lumaki pa nang mahigit 15% sa loob ng panahon ding ito. Bunga ng paparaming matatagumpay na taktikal na opensiba, dumami nang mahigit 33% ang bilang ng armas na nasamsam nito mula sa kaaway.

Lumawak nang humigit-kumulang 30% ang nakikilusang barangay. Umaabot na ito sa 9,000 o mahigit 21% ng kabuuan. Lumawak nang mahigit doble ang bilang ng mga organisadong masa (na umaabot na nang ilandaang libo). Umaabot na sa 128 ang dami ng mga larangang gerilya. Lumaki nang halos tatlong ulit ang baseng masa ng armadong rebolusyonaryong kilusan. Milyun-milyong mamamayan na ang sinasaklaw nito sa mahigit kalahati ng mga bayan at syudad sa bansa. Mas malaki pa ang bilang ng mga sumusuporta rito sa nakatayo at itinatayo pang bagong mga lara-

ngang gerilya.

Ngayon, sa pagdiriwang ng ika-40 taon ng Partido at BHB, patuloy ang pagsulong ng rebolusyonaryong kilusan sa kabila ng pinaigting na kontra-rebolusyonaryong kampanyang militar ng rehimeng US-Arroyo. Sa buong Mindanao, nakikilusan na ng BHB ang mahigit 2,000 baryo sa 200 bayan at lunsod at 19 na prubinsya. Dumami ang mga larangang gerilya mula 35 noong 2004 tungong 40 ngayong taon. Mula Marso 2008 hanggang Marso 2009, nakapaglunsad ng mahigit 300 taktikal na opensiba ang BHB sa isla at nakasamsam ito ng mahigit 350 armas. Sa Northeast at Southern Mindanao pa lamang, umabot na sa 400 ang kaswalti ng kaaway, kabilang ang 153 napatay sa mga armadong aksyon ng BHB. Umaabot na sa ilang libo ang bilang ng mga kawal ng BHB sa buong Mindanao. Mayroon nang nakatayong mga organo ng kapangyarihang pampulitika sa antas munisipal at antas inter-baryo at marami na ang antas-baryo. Umaabot sa 600,000 ang baseng masa ng mga ito.

Sa North Eastern Mindanao Region, sa partikular, lumawak nang 19% ang nasasaklaw na mga baryo ng BHB. Tumaas nang 35% ang bilang ng mga organisadong masa habang lumaganap sa mga sentrong bayan at lunsod ang impluwensya ng BHB. Kabilang sa mga tagumpay ng BHB at rebolusyonaryong kilusan sa rehiyon ang pagpapakilos sa mamamayan para sa rebolusyong agraryo sa kapakina-

bangan ng umaabot sa 80,000 mamamayan. Sa Eastern Visayas, nakapaglunsad ang BHB rito noong 2008 ng mahigit 60 armadong aksyon, kung saan 75 tropa ng kaaway ang napatay at ilang daan pa ang nasugatan.

Sa Panay, lumawak nang 30% ang baseng masa ng rebolusyonaryong kilusan noong nakaraang taon at tumaas ang kakayahan ng mga organisasyon nito. Mula 2002, mahigit nang doble ang inilaki ng bilang ng mga Pulang mandirigma at umabot sa dalawang batalyon ang lokal na milisya. Nakapaglunsad ang BHB rito ng 66 na taktikal na opensiba kung saan 40 kaaway ang napaslang at 46 sarisaring armas ang nasamsam. Sa Negros, napangibabawan ng BHB ang isa sa pinakamatitinding atake ng AFP sa kasaysayan ng rebolusyonaryong kilusan sa rehiyon. Subalit sa halip na magapi, patuloy pang lumalakas ang rebolusyonaryong kilusan dito. Nakapaglunsad ang BHB sa Negros ng 51 taktikal na opensiba, mas marami kumpara noong nakaraang mga taon. Kasabay nito, patuloy na lumaki ang bilang ng mga gerilyang bayan at lumawak ang mga larangan at baseng masa. Sa

Southern Tagalog. Nakapaglunsad ang rehiyon ng 19 na malalaki at maliliit na taktikal na opensiba kung saan nakasamsam ang BHB sa rehiyon ng 71 armas. Dalawampu't siyam dito ay malalakas na kalibrengr riple.

Sa lahat ng mga ito at sa iba lugar sa buong bansa na kinonsentrahan ng OBL, wala ni isang larangang gerilya ang nalusaw sa kabila ng pinatindi at malalaking operasyong militar ng kaaway

Malaki ang pangangailangang pabilisin pa ang pagpapasapi sa mga rebolusyonaryong organisasyong masa at paabutin ang aktibong kasapian nito nang milyunmilyon sa malapit na hinaharap.

Nahaharap ngayon ang kaaway sa isang magiting at di hamak na mas malaki (pinakamalaki na ngayon sa buong kasaysayan ng rebolusyong Pilipino) at mas malakas na hukbong bayan; at sa isang kumprehensibong rebolusyonaryong kilusang masa na mas mayaman ang karanasan at mas matalas ang kasanayan sa iba't ibang anyo ng pakikibaka. Napanday ito na parang bakal sa maraming labanan at sa pamamagitan ng inilulunsad nitong mga taktikal na opensiba ay may kakayahan itong makapagdulot ng mga pamatay ng dagok sa mga yunit ng kaaway sa pambansang saklaw.

Ibayo pang pagsulong at hamon

Batay sa inabot na pag-unlad mula nang isara ang IDKP, binalangkas ng Komite Sentral ang isang taktikal na programa para kumpletuhin ang unang bahagi habang humahakbang na tungo sa gitnang bahagi ng estratehikong depensiba. Kabilang sa nilalaman ng programang ito ang sumusunod:

1. Lahatang-panig na pagpapalakas ng Partido sa ideolohiya, pulitika at organisasyon at pagsusulong tungo sa pagbubuo ng

Partidong daan-daang libo ang kasapian. Kaakibat nito ang masigasig at malawakang pagpapalakas at konsolidasyon ng hukbong bayan at mga rebolusyonaryong organisasyong masa upang maisulong nang lahatang panig ang mga rebolusyonaryong gawain.

2. Paglatag ng malakas na horisontal na istruktura ng Partido, hukbong bayan at rebolusyonaryong kilusan at pagpapaigting ng pakikidigmang gerilya, pagpapalawak at pagpapasigla ng rebolusyong agraryo. Kabilang dito ang walang humpay na pagpapalawak at pagpapalalim ng baseng masa. Kaugnay nito, ang papataas na antas ng relatibong konsentrasyon ng hukbong bayan tungo sa pagtatatag ng lakas-kumpanyang mga larangang gerilyang may lakas-platun na sentro de gravedad sa kalakhan ng mga distrito sa kanayunan at pagpapalakas ng mga rekisito para sa susunod na yugto ng higit pang pagpapalawak at palun-along pagpapasinsin hanggang sa pagtatayo ng mga platun ng BHB sa kalakhan ng mga munisipalidad sa kanayunan.

3. Pagpalawak at pagpapalakas sa rebolusyonaryong pamumuno sa masa ng sambayanan at pagkabig sa milyun-milyong ma-

mamayan sa panig ng rebolusyon. Bahagi nito ang pagtatayo ng mga organo ng demokratikong kapangyarihang pampulitika sa antas baryo, bayan at distrito sa mga nakokonsolidang lugar; ang pag-aasikaso sa iba't ibang gawain sa mga sentrong bayan; ang pagpapasigla ng pagmumulat, pag-oorganisa at pagtataas ng antas ng militansya sa mga pakikibakang masa kapwa sa kanayunan at kalunsuran; at ang masiglang pagsusulong din ng susun-susong gawaing alyansa sa lahat ng lugar at antas hanggang sa lahat ng posibleng alyado.

4. Ibayong pagpapalawak at pagpapaigting ng pakikibakang anti-imperyalista, antipyudal at antipasista: Ihiwalay at ibagsak ang reaksyunaryong rehimeng US-Arroyo at labanan ang tumitinding interbensyong militar ng US.

Noong unang taon ng pagpatupad ng programa, kaagad nagrehistro ang Partido ng relatibong mataas-taas na tantos ng paglaki. Gayunman, hindi nasustine ang bilis ng paglawak sa mga sumunod na taon. Kalahati pa lamang ng inaasahang mga target ang nakakamit. Napakahalagang makapagpalitaw, makapagsanay at makapagpaunlad ng papalaking kwerpo ng mga kadre ng Partido, hukbong bayan at mga organisasyong masa upang matiyak at mapabilis ang pagpapalawak at pagkokonsolidang ng horisontal na latag.

Sa kanayunan, kailangan ng mas marami pang kadreng epektibong makapamumuno sa mga sangay at kumand ng mga platun at sa mga buong-panahong organong teritoryal laluna mula antas seksyon hanggang larangang gerilya. Kailangan ang optimum na kumbinasyon ng mga kadreng lokal at mga kadre mula sa labas; mga kadreng galing sa uring magsasaka, manggagawa at intelektwal; at mga kadreng nasa kabataan at ya-

ong may mayaman nang karanasan. Sa laki ng inilawak ng baseng masa, kailangan ng marami pang dagdag na kadre at potensyal na kadre mula sa kalunsuran at mga sentrong bayan, laluna mula sa hanay ng mga manggagawa, kabataan at intelektwal. Kailangang kailangan ang pangkalahatang pagpapaunlad ng mga kadre sa ideolohiya, pulitika, militar at organisasyon, at sa iba't ibang partikular na linya ng gawain. Napakahalaga ang paglilining ng mahusay na proletaryong istilo sa kanilang pamumuno.

Masigla ang pagrerekrut ng mga Pulang mandirigma sa kabuuan at patuloy na lumalaki ang BHB. Bahagyang bumagal ang tantos ng paglaki ng hukbong bayan nitong ilang taon. Kabilang sa salik sa likod nito ang kakayahan ng kasalukuyang hanay ng mga kadre at upisyal ng hukbo na pamunuan at konsolidahin ang hanay ng mga Pulang mandirigma. Gayunpaman, sa mga lugar na matindi ang pasistang terorismo, lalong tumitindi ang galit sa kaaway at kadalasan ay lalong dumarami ang sumasapi sa BHB mula sa hanay ng mga magsasaka at aktibistang tinutugis ng kaaway.

Sa ibayong paglubha ng krisis ng naghaharing sistema, lalo pang lumalakas ang batayan ng rekrutment sa hukbong bayan. Ang higit na kailangan ngayong matiyak ng Partido at BHB ay ang tuluy-tuloy na pagpapanatili, pangangalaga, at pagsusulong ng maraming mga bagong sumasapi sa hukbong bayan. Habang lumalaki ang hukbong bayan, kinakaharap nito ang bagong antas ng mga suliraning dapat lutasin. Susi rito ang pagpapalakas natin ng kwerpo ng mga kadre na malawakang nakakalat at tuwirang namumuno sa mga pwersa.

Sa kalunsuran, kailangan ng mas marami pang kadreng epektibong makagagampan ng gawaing pagmumulat, pag-oorganisa at

pagmomobilisa sa mga pabrika, upisina at iba pang pinagtatrabahuhan, mga paaralan at mga komunidad; makapagpupundar at makakikilos sa iba't ibang pormasyon at alyansa para sa mga pangmatagalan at taktikal na layunin ng Partido at ng rebolusyonaryo at demokratikong kilusan; makapamumuno sa lihim na kilusang masa sa kalunsuran; at makatutulong sa patuloy na pagpapadala ng maraming mga kadre at pwersa at iba pang anyo ng suporta sa pagkilos sa kanayunan at hukbong bayan.

Bagong kabanata sa harap ng pandaigdigang krisis

Habang papalalim ang isa sa pinakamatitinding imperyalistang krisis mula pa noong Great Depression (Malaking Depresyon) noong dekada 1930, lalong tumitindi ang krisis ng malakolonyal at malapyudal na sistema sa Pilipinas. Ibayong pinasisidhi nito ang kahirapan ng buong bansa at nakararaming mamamayan. Asahang lalo pang lalaganap ang mga pagkilos at aksyong protesta ng mamamayan laban sa malawakang kawalan ng trabaho at patuloy na pagkaka- it ng nakabubuhay na sahod, sa lubhang kasalatan ng mga saligang serbisyong panlipunan, sa lubos na kawalan ng pambansang industrialisasyon at tunay na reporma sa lupa at sa sobra-sobra nang pagpapahirap, pang-aapi at panunupil sa mamamayan.

Lalo rin nitong pinatitindi ang marahas na mga kontradiksyon sa hanay ng mga reaksyunaryong uri. Sa gayon, hindi lamang bumibilis ang pagbagsak ng naghaharing reaksyunaryo at papet na rehimen sa kabila ng desperadong mga hakbanging nito para makapangunyapit sa poder. Lubos ding pinahihina ng nag-iibayong krisis ang buong naghaharing bulok na malakolonyal at malapyudal na sistema sa bansa.

Ang mga makasaysayang pangyayaring ito ay lalong nakapagpapainam ng sitwasyon para bumwelo ang pagsulong ng rebolusyonaryong kilusan sa Pilipinas kasabay ng panibagong pag-abante ng mga paglaban ng mga rebolusyonaryong pwersa at mga aping mamamayan at bansa sa iba't ibang bahagi ng daigdig.

Nasa katayuan ngayon ang rebolusyonaryong kilusan sa Pilipinas para samantalahin ang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista at lokal na naghaharing sistema. May kakayahan itong pamunuan ang sambayanang Pilipino sa pakikibaka para sa pambansang paglaya at demokrasya laban sa imperyalismong US at mga lokal na mapagsamantalang uring malalaking kumprador at panginoong maylupa. Nasa gitna tayo ngayon ng ibayong lumalakas na kilusang masa at lumalawak na nagkakaisang prente para ibagsak ang rehimen ng US-Arroyo at hadlangan ang tangkang manatili sa paghahari.

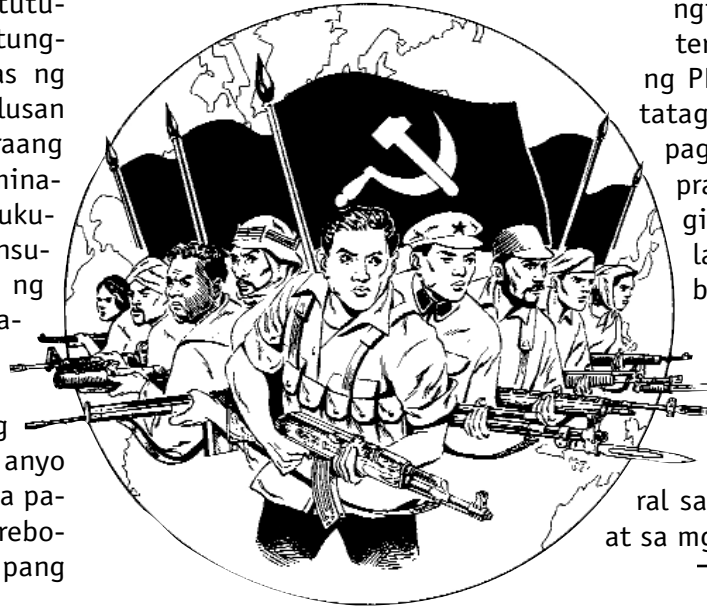
Ang pagdiriwang sa ika-40 anibersaryo ng muling pagtatatag ng Partido Komunista ng Pilipinas at ika-40 anibersaryo ng pagtatatag ng Bagong Hukbong Bayan ay nagaganap habang bumubukas ang bagong kabanata sa kasaysayan ng

sundan sa pahina 22

Mga ambag sa pandaigdigang kilusang komunista

Mula't sapul, isinusulong na ng Partido Komunista ng Pilipinas ang proletaryong rebolusyon sa sariling bansa sa diwa ng proletaryong internasyunalismo. Ito ang ambag ng PKP sa pandaigdigang proletaryong rebolusyon laban sa imperyalismo, modernong rebisyunismo at lahat ng reaksiyon, tungo sa pagpapatupad ng istorikong misyon ng proletaryado na kamtin ang sosyalismo at komunistang hinaharap.

Pinakaepektibong naipatatupad ang internasyunalistang tungkulin ng PKP sa pagpapalakas ng Partido, rebolusyonaryong kilusan at nagkakaisang prente sa paraang nakatatayo-sa-sarili at determinadong pagsusulong ng kasalukuyang yugto ng rebolusyon alinsunod sa estratehikong linya ng matagalang digmang bayan. Kalalabanan nito, sinisikap ng PKP na magkaroon ng mahigpit na ugnayan, mayamang palitan at kongkretong mga anyo ng tulungan at koordinasyon sa pagitan ng mga proletaryadong rebolusyonaryo sa Pilipinas at iba pang

bansa.

Sa pagpapatupad ng mga internasyunalistang tungkulin nito, mahigpit na pinanghahawakan ng PKP ang linyang pang-ideolohiya ng Marxismo-Leninismo-Maoismo. Malinaw na ang mga proletaryong rebolusyonaryong naninindigan sa MLM ang siya ngayong pinakapursigido, pinakaabante at pinakakonsolidadong destakamento ng pandaigdigang proletaryado. Natatanging rebolusyonaryo at internasyunalistang tungkulin ng PKP ang masigasig na pagtataguyod at pag-ambag sa pagpapayaman sa teorya at praktika ng MLM sa pamamagitan ng pagbabahagi ng lagom na karanasan ng rebolusyon sa Pilipinas. Katulad ng iba pang partido komunista at manggagawa na naninindigan sa MLM, nag-aabante ang PKP ng mga pag-aaral sa pandaigdigang sitwasyon at sa mga kinakaharap na tungku-

sundan sa pahina 23

mula sa pahina 21

bansa at ng buong daigdig na kikitaaan ng kalitatibong rebolusyonaryong pag-igpaw at iba pang malalaking tagumpay.

Tungo sa kalitatibong pag-igpaw ng bagong demokratikong rebolusyon, nakasalang ngayon ang panibagong limang-taong plano, batay sa naipon nang mayamang rebolusyonaryong karanasan at lakas. Batayan nito ang malalaking tagumpay ng Partido, BHB, NDFP at ng malawak na masa ng sambayanang Pilipino sa nakaraan at kasalukuyan, at sa ibayong papalubhang krisis at depresyon ng reaksiyunarong naghaharing sistema sa Pilipinas at ng buong pandaigdigang sistemang kapitalista:

1. Pagpapalitaw at paghahanda ng ilampung libong kadre ng Partido sa kasalukuyan at daan-daang libo sa malapit na hinaharap, hanggang milyun-milyong kasapi sa kalaunan.

2. Mapangahas at mabilis na pagpapalawak ng Partido mula sa kilusang masa.

3. Pag-iibayo ng mga kampanya para pukawin, organisahin at pakilusin ang mamamayan alinsunod sa pangkalahatang linya ng bagong demokratikong rebolusyon.

4. Pagpapaigting ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka, kasalukuyan ng rebolusyonaryong agraryo at ng pagtatayo ng baseng masa.

5. Pagsusulong ng reporma sa lupa tungo sa bago at mas mataas na antas hanggang sa maksimum

na antas, saan man kakayanin.

6. Pagpapaunlad ng mga larangang gerilya tungo sa pagiging relatibong matatatag na baseng purok. Pagbuo ng 170 larangang gerilya mula sa kasalukuyang 128 upang masaklaw ang kalakhan ng mga distritong sa kanayunan.

7. Pagbubuo ng iba't ibang alyansa alinsunod sa patakaran sa pakikipagkaisang prente upang mabot ang papalaking bilang ng mamamayan.

8. Pagtataguyod ng proletaryong internasyunalismo, pananatiling aktibo sa internasyunal na kilusang komunista at pagsusulong ang malawak na pagkakaisang anti-imperyalista pagsulong ng pandaigdigang rebolusyonaryong proletaryo. **AB**

lin ng mga proletaryong rebolusyonaryo.

Tuluy-tuloy na inaabot ng PKP ang mga partido komunista at manggagawa sa iba't ibang bahagi ng mundo. Sa layuning palakasin ang pandaigdigang kilusang komunista, nakikipagkaisa ang PKP sa pakikibaka ng proletaryado sa ibang pang mga bansa, natututo sa mga karanasan nila at nag-aambag din ng mga aral mula sa sariling mga karanasan.

Dahil sa mahigpit na pagtanggahan sa MLM at puspusang pagsusulong ng rebolusyon sa Pilipinas, may malawak na pagkilala at mataas na katayuan ang PKP sa pandaigdigang kilusang komunista.

Ang rebolusyonaryong kilusan sa Pilipinas ay tampok bilang isa sa ilang nangunguna ngayong rebolusyonaryong kilusan sa daigdig na pinamumunuan ng isang Marxista-Leninistang partido na mayroong signipikanteng lakas, at matatag na nagsusulong ng armadong rebolusyon para ibagsak ang imperyalismo at lahat ng lokal na reaksyon.

Noong Enero 1992, inilabas ng PKP ang akdang "Manindigan para sa Sosyalismo Laban sa Modernong Rebisyunismo" na sinulat ni Kasamang Armando Liwanag, Tagapangulo ng PKP. Dito'y matalas na binaybay ang kasaysayan ng paghahari ng modernong rebisyunismo sa USSR at panunumbalik doon ng kapitalismo. Inilantad nito ang katangiang sosyal-imperyalista ng USSR, ang mga tampok na patakaran ng mga rebisyunistang rehimen mula kay Khrushchev hanggang kay Gorbachov, at ang tuluyang pagguho ng USSR noong 1990.

Noong 1993, sa sentenaryo ng kapanganakan ni Mao Zedong, nakipagtulungan ang PKP sa iba pang mga partido komunista sa pagpapalaganap ng pangunahing mga turo ng dakilang komunistang guro. Aktibong tumulong ang PKP sa paglulunsad ng "International Se-

minar on Mao Zedong Thought" noong Nobyembre 6-7, 1993 sa Gelsenkirchen, Germany kung saan iniharap at unang pinirmahan ang "Pangkalahatang Deklarasyon sa Kaisipang Mao Zedong."

Makaraan ang pagdiriwang ng ika-50 anibersaryo ng pakikibakang anti-rebisyunista noong Mayo 1, 2007, kasama ang PKP sa mga partido komunistang nanindigan sa MLM na naglabas ng deklarasyon upang muling pagtibayin ang kahalagahan at kabuluhan ng pakikibaka sa modernong rebisyunismo mula pa sa rebisyunistang nilaman ng ika-20 Kongreso ng Communist Party of the Soviet Union (CPSU) noong 1956 hanggang sa paglulunsad ng Dakilang Proletaryong Rebolusiyong Pangkultura sa China mula 1966 at pagpapatuloy nito makaraang maagaw ng burgesya ang kapangyarihan sa China noong 1976.

Bago pa ito, naging aktibo ang PKP sa mga pagpupulong ng International Conference of Marxist-Leninist Parties and Organizations (ICMLPO) mula 1988 at nagsilbi itong tagapangulo ng Joint Coordinating Group nito.

Nag-ambag ang PKP ng iba't ibang mga artikulo sa mga internasyunal na seminar kabilang ang "Mga Tesis sa Sitwasyon ng Daigdig" (Abril 1994), "On Monopoly Capitalist Globalization" (1996), "In Celebration of the 75th anniversary of the Great October Socialist Revolution" (1992), "On the Petty-Bourgeoisie and the Future of Socialism" (na sinulat ni Kasamang Jose Ma. Sison noong 1992), "On the Contemporary World Situation and the Vitality of Marxism" (ambag sa internasyunal na seminar sa okasyon ng ika-175 taon ng kapanganakan ni Karl Marx noong Mayo 5, 1993), at iba pa.

Sumusuporta at nakikipagtulungan din ang PKP at rebolusyonaryong kilusan sa Pilipinas sa mga bayan, bansa, mamamayan, partido

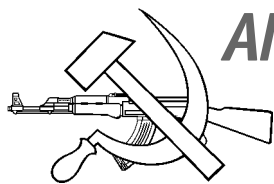
at kilusan sa ibayong dagat na naninindigan laban sa mapagsamantala at mapang-aping mga patakaran at hakbangin ng mga imperyalista at reaksyunaryong kapangyarihan. Ang mga pakikipag-ugnayan sa antas ng gubyrerno, mga pandaigdigang institusyon at malalawak na organisasyon at kilusan ng mamamayan ay nagagawa sa pamamagitan ng NDFP at mga alyadong organisasyon sa hanay nito.

Itinataguyod at sinusuportahan ng PKP ang malawak na gawaing solidarity at diplomatiko ng NDFP, gayundin ng iba pang alyadong organisasyon sa hanay ng NDFP, at mga kaugnayan ng mga ito sa ibayong dagat. Nakamit ng NDFP ang antas ng pormal na diplomatikong pakikipag-ugnayan sa ilang gubyrerno, tulad ng Algeria, Iraq, Cuba, Norway at iba pa. Ineengganyo rin ng Partido ang lahat ng mga ligal na patriyotiko, demokratiko at progresibong pwersang Pilipino na magtatag ng mga relasyong solidarity sa mga kaugnayan nila sa ibang bansa.

Malawak at masigla rin ang pinamumunuan ng PKP na pag-oorganisa ng mamamayang Pilipinong nasa iba't ibang bansa at ang paghimok sa kanilang mga pagkilos at ambag sa pagsusulong ng rebolusyon sa Pilipinas, kasabay ng maari rin nilang maitulong sa rebolusyonaryong kilusan sa kasalukuyang kinaroroonang bansa.

Sa gitna ng di malutas-lutas at lalo ngayong lumalalang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista, nagkakaroon ng napakaborableng kundisyon para sa panibago at mas mataas na antas ng pagsulong ng pandaigdigang kilusang rebolusyonaryo at pagbubukas ng bagong kabanata sa rebolusyonaryong kasaysayan. Maasahan ang tuluy-tuloy na ambag dito ng Partido Komunista ng Pilipinas at rebolusyonaryong kilusang pinamumunuan nito.

AB

ANG**Bayan**

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Espesyal na Isyu
Abril 14, 2009
www.philippinerevolution.net

Pambungad

Mga pangkasaysayang pagdiriwang

Inilalabas ng *Ang Bayan* ang espesyal na isyung ito bilang bahagi ng pagdiriwang ng ika-40 anibersaryo ng Partido Komunista ng Pilipinas (PKP) at Bagong Hukbong Bayan (BHB). Tinatalunton sa espesyal na isyung ito ang kasaysayan ng PKP at ng rebolusyonaryong kilusan ng mamamayan mula dekada 1960 sa layuning magkaroon ng mas malalimang pag-unawa sa kasalukuyang itinatakbo, mga tungkulin at perspektiba ng rebolusyong Pilipino.

Ang espesyal na isyung ito ay nagsilbi ring ambag ng PKP sa pagdiriwang sa ika-50 taon ng rebolusyonaryong pakikibaka ng pangulong tagapagtatag ng PKP na si Kasamang Jose Ma. Sison, isa sa pinakakilala at pangunahing proleta-ryong rebolusyonaryong lider sa Pilipinas at sa buong daigdig. Ang rebolusyonaryong kasaysayan ni Kasamang Sison ay nakahabi na sa kasaysayan ng PKP at rebolusyong Pilipino. Hindi maitatatwa ang mahalagang papel na ginampanan at patuloy na ginagampanan niya sa pagsusulong ng rebolusyonaryong pakikibaka ng sambayanan.

Ang espesyal na isyung ito ay maaaring magsilbing karagdagang materyal para sa masaklaw na pag-aaral sa kasaysayan ng PKP. Mula rito ay maaaring pag-aralan ang iba pang mga dokumento at babasahin upang mas malalimang pag-aralan ang iba't ibang kabanata ng kasaysayan ng PKP.

Ang mga unang taon ng muling tatag na Partido

Katatatag pa lamang muli ng Partido Komunista na Pilipinas noong Disyembre 26, 1968 ay agad na itong nagkamit ng maniningning na tagumpay sa larangan ng ideolohiya, pulitika at organisasyon.

Pinakamalaki sa mga ito ang pursigidong pagtatakwil sa modernong rebisyunismo ng mga Lava at pagtataguyod at paggamit sa Marxismo-Leninismo-Kaisipang Mao Zedong (MLKMZ) bilang teoretikong gabay ng Partido, ang matalas at malalim na kritika sa kasaysayan at lipunang Pilipino, at ang paglilinaw sa linya ng pambansa-demokratikong rebolusyon, kabilang na ang makauring linya, mga tungkulin at mga pamamaraan nito.

Bago ito, lubusan nang naging burgis, inutil at abusado sa mamamayan ang lumang partido na binulok ng modernong rebisyunismo. Ang lumang hukbong bayan na dating pinamumunuan nito ay naging mga pangkatin na lamang ng mga bandidong lagalag.

Paghahanda ng muling pagtatatag ng Partido

Mula sa loob ng lumang partido, nagpunyagi ang mga proletaryong rebolusyonaryo sa pangunguna ni Kasamang Jose Ma. Sison. Nakapaloob siya noon sa Komiteng Tagapagpaganap nito. Noon pang maagang bahagi ng dekada 1960, puspusan nang

Mga instruksyon sa paglilimbag

1. Ang **sinundang pahina**, na eksaktong kopya ng pahina 1 maliban sa mas mapusyaw ang *masthead* o *logo* ay para sa mga gumagamit ng *mimeo machine* o naglilimbag sa paraang *v-type*. Idinisenyo ito para hindi madaling makasira ng istensil.

2. Pag-*print* sa istensil:

- a) Sa *print dialog*, i-check ang **Print as image**
- b) Alisin ang *check* sa **Shrink oversized pages to paper size**
- k) I-click ang **Properties**
- d) I-click ang **Advanced**
- e) Tiyaking naka-set sa **100%** ang **Scaling**
- d) Ituloy ang pag-*print*

3. Hinihikayat ang mga kasama na ipaabot sa patnugutan ng *AB* ang anumang problema kaugnay ng paglilimbag sa pamamagitan ng *v-type*. Magpadala ng *email* sa *angbayan@yahoo.com*